

உ
சிவமயம்

சாவகச்சேரி நுணாவில் கிழக்கைப் பிறப்பிடமாகவும்
Kenton, Londonஈ வதிவிடமாகவும் கொண்ட

புன்னகைத் தாய்

அமரர் திருமதி. நந்தினி ஸ்கந்தராஜா

அவர்கள்

இறைபதம் எய்தியமை குறித்த

நினைவு மலர்

21.07.2017

Digitized by
www.saraswathi.org

சமர்ப்பணம்

இப்புவுலகில் எம் நலத்திற்கும்,
வளர்ச்சிக்கும் மெழுகுவர்த்தியாகி
உருகி ஒளியூட்டி, ஆல மரமாகஎம் குடும்பத்திற்கு
நிழல் பரப்பி எம்மையெல்லாம் அன்போடும்
பண்போடும் பாசத்தோடும் வளர்த்து
நல்வழிகாட்டி, நற்கல்வியூட்டி,
உறுதுணையாக இருந்து
சொந்தபந்தங்கள் அனைவருக்கும்
பக்கபலமாய் இருந்துசீரும் சிறப்புடன் வாழவைத்து,
மனிதருள் மாணிக்கமாய், குடும்பத்தின் தலைவியாய்,
தாயாய்மனம் பலமாண்புடன் பரப்பி
இனமெல்லாம் இன்புடன் வாழ ஏற்ற நற்பணிகள்
காத்துவையத்துள் என்றும்
நீங்கா ஒளியாகத் திகழும்
அன்புத் தெய்வத்தின் பாதக் கமலங்களிற்கு
இவ்வினியமலரினைக்
காணிக்கையாக்குகின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி
என்றும் நீங்காநினைவுகளுடன்

குடும்பத்தினர்.

உ
சிவமயம்

அன்னை
மடியில்

24

*

05

*

1956

ஆண்டவன்
அடியில்

20

*

06

*

2017

அமரர் திருமதி நந்தினி ஸ்கந்தராஜா

திதி வெண்பா

ஆண்டு ஏவிளம்பி அமைந்த ஆனித்திங்கள்
புண்ட அபரபக்க துவாதிசியில் - மாண்பு
ஸ்கந்தராஜா பத்தினி நந்தினி அம்மையார்
ஸ்கந்தனவன் தானை ந்தார் காண்.

உ
சிவமயம்

பஞ்சபுராணம்

விநாயகர் காப்பு

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றோமே

முதலாம் திருமுறை

தோடுடையசெவி யன்விடையேறியோர் தூவெண்மதிசூடி
காடுடைய சுடலைப்பொடி பூசியென் னுள்ளங்கவர்கள்வன்
ஏடுடையயமல ரான் முனைநாட்பணிந் தேத்தவருள்செய்த
பீடுடையபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே

-சம்பந்தர்

இரண்டாம் திருமுறை

வேயுறு தோளி பங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
சனி பாம்பு இரண்டு முடனே
மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமே லணிந்தெ
னுளமே புகுந்த அதனால்
ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே

-சம்பந்தர்

மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்திரமாவது நீறு துதிக்கப்படுவது நீறு
தந்திரமாவது நீறு சமயத்தில் உள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருவாலவாயான் திருநீறே
-சம்பந்தர்

மூன்றாம் திருமுறை

காதலாகி கசிந்து கண்ணீர் மல்கி
ஒதுவார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொருளாவது
நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே

-சம்பந்தர்

மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணில் நல்லகதிக்கு யாதுமோர் குறைவில்லை
கண்ணில் நல்ல. துறும் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணில் நல்லாளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே
-சம்பந்தர்

நான்காம் திருமுறை

சொற்றுணை வேதியன் சோதிவானவன்
பொற்றுணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணை பூட்டி யொர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே

-திருநாவுக்கரசர்

சூற்றா யினவா றுவிலக் ககிலீர்
கொடுமை பலசெய்தன நானறியேன்
ஏற்றா யடிக்கே யிரவும் பகலும்
பிரியா துவணங்குவ னெப்பொழுதும்
தோற்றா தென்வயிற் றினகம் படியே
குடரோ டுதுடக் கிமுடக் கியிட
ஆற்றே னடியே னதிகைக் கெடில
வீரட்டானத் துறையம் மானே

-திருநாவுக்கரசர்

சலம்பு வொடு தூபம றந்தறியேன்
தமிழோடிசை பாடல் மறந் தறியேன்
நலந்தீங் கிலு முன்னை மறந் தறியேன்
உன்னாம மென் னாவின் மறந் தறியேன்
உலந்தார் தலையில் பலிகொண் டுழல்வாய்
உடலுள் ளுறு சூலை தவிர்த் தருள்வாய்
அலந்தே னடி யே னடிகைக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மானே

-திருநாவுக்கரசர்

ஐந்தாம் திருமுறை

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசன் எந்தை இணையடி நீழலே

-திருநாவுக்கரசர்

ஆறாம் திருமுறை

நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்
நரகத்தி லிடர்ப்படோம் நடலை யில்லோம்
ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோ மல்லோம்
இன்பமே யெந்நாளந் துன்ப மில்லை
தாமார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மை யான
சங்கரன்நற் சங்கவெண் குழையோர் காதிற்
கோமாற்கே நாமென்றும் மீளா ஆளாய்க்
கொய்ம்மலர்ச்சே வடிஇணையே குறுகி னோமே

ஏழாம் திருமுறை

மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின்திருப் பாதமே மனம் பாலித்தேன்
பெற்றலும் பிறந்தேன் இனிப் பிறவாத தன்னை வந்தெய்தினேன்
கற்றவர் தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கரை யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
நற்றவா வுனை நான் மறக்கினும் சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே
-சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

பொன்னார் மேனியனே புலித்தோலையரைக் கசைத்து
மின்னார் செஞ்சடைமேல் மிளிர்கொன்றை அணிந்தவனே
மன்னே மாமணியே மழபாடியுள் மாணிக்கமே
அன்னே உன்னையல்லால் இனி யாரை நினைக்கேனே
-சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

நத்தார்படை ஞானன்பசு ஏறிந்நனை கவிழ்வாய்
மத்தம்மத யானைஉரி போர்த்த மணவாளன்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
செத்தாரெலும் பணிவான்திரு கேதீச்சரத்தானே
-சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

எட்டாம் திருமுறை

திருவாசகம்

மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதித்துடன்
விரையார் கழற்கென்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி
வெதும்பி உள்ளம்
பொய்தான் தவிர்த்துன்னைப் போற்றிசயசய
போற்றி என்னும்
கைதான் நெகிழவிடேன் உடையாய் என்னைக்
கண்டுகொள்ளே

-மாணிக்கவாசகர்

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவும்
பேசுவதுந் திருவாயான் மறை போலுங்கானேடி
பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங் கொண்டென்னை
ஈசனவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாமேலோ

-மாணிக்கவாசகர்

அன்றே என்றன் ஆவியும்
உடலும் உடைமை எல்லாமும்
குன்றே அனையாய் என்னைஆட்
கொண்ட போதே கொண்டிலையோ
இன்றோர் இடையூ நெனக்குண்டோ
எண்தோள் முக்கண் எம்மானே
நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய்
நானோ இதற்கு நாயகமே

-மாணிக்கவாசகர்

திருவெம்பாவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெரும்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடங்கண்
தாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்கன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னையென்னே
ஈதே எந்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்

-மாணிக்கவாசகர்

அச்சோப்பதிகம் - அனுபவவழி அறியாமை

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனைஆண்ட
அத்தனைக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே
-மாணிக்க வாசகர்

திருவாசகம்

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம்பரனே
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஆரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைப்பேன்
ஆண்டநீ அருளிலை யானால்
வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே
-மாணிக்க வாசகர்

ஒன்பதாம் திருமுறை

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே! உலப்பிலா ஒன்றே!
உணர்வு சூழ் கடந்ததோ ருணர்வே!
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே!
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே!
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே

பத்தாம் திருமுறை

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
பலமே இடமாகப்
பாலித்து நடடம் பயிலவல் லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே
-சேந்தனார்

சீருந் திருவும் பொலியச் சிவலோக நாயகன் சேவடிக் கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன் பெற்றார் பெறுவாருலகில்
ஊரும் உலகும் கழற வழறி உமைமண வாளனுக் காட்
பாரும் விசம்பு மறியும் பரிசு நாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே

திருமந்திரம்

அன்பும் சிவமும் இரண்டு என்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்து இருந்தாரே.

-திருமுலர்

பதினோராம் திருமுறை
திரு இரட்டை

ஈசன் அவன்அல்லா(து) இல்லை யெனநினைந்து
கூசி மனத்தகத்துக் கொண்டிருந்தது - பேசி
மறவாது வாழ்வாரை மண்ணுலகத்(து) என்றும்
பிறவாமைக் காக்கும் பிரான்

-காரைக்கால் அம்மையார்

பன்னிரண்டாம் திருமுறை
திருப்பராணம்

உலகெலாம் உணர்ந்து ஒதுதற்கு அரியவன்
நிலவி லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்

-சேக்கிழார்

சிவபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தொல்லையிரும் பிறவிசூழும் தளை நீக்கி
அல்லலறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
நெறியளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவாசகம் என்னும் தேன்.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகம மாகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க

ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடிவாழ்க
வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க

கரங்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன்கழல் வெல்க
ஈசனடி போற்றி எந்தைஅடி போற்றி
தேசனடி போற்றி சிவன்சேவடி போற்றி

நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னனடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவனடி போற்றி
ஆராத இன்பம் அருளும்மலை போற்றி

சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவனரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணந் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்

கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந் தெல்லை யிலாதானே நின்பெருஞ்சீர்

பொல்லா வினையேன் புகழுமா நென்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்

வல்லகர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்

உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா எனஓங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம் விமலா

பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞான மில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே

ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகம்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவாய் யென்னைப் புகுவிப்பாய் நினைதொழும்பில்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்றம் மனம்கழிய நின்று மறையோனே

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாய் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கனோர் ஐந்துடையார் விண்ணோர்கள் ஏத்த

மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
வில்ங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் உருகும்

நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீழ்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய் சிந்த அடியேர்க்கு
தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே

மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேசஅருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேரானே
ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே

இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாம்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே

ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்தமெஞ் ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தம்கருத்தின்
நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே

காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
ஆற்றினி வெள்ளமே அத்தாமிக்காய் நின்ற
தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்

தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேஎன் சிந்தனையுள்
ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
ஆற்றேனெம் ஐயா அரனேயோ என்றென்று

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிரவில் நடட்டம் பயின்றாடும் நாதனே

தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக் கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்

செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக் கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருப்புகழ்

பக்தியால் யானுனைப் பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப்புகழ் பாடி
முத்தனா மாறெனைப் பெருவாழ்வின்
முத்தியே சேர்வதற் கருள்வாயே
உத்தம தானசற் குணர்நேயா
ஒப்பிலா மாமணிக் கிரிவாசா
வித்தகா ஞானசத் தினிபாதா
வெற்றி வேலாயுத பெருமானே.

-வாரியார் சுவாமிகள்

கைத்தல நிறைகனி அப்பாமொ டவல்பொரி
 கப்பிய கரிமுகன் அடிபேணிக்
 கற்றிடும் அடியவர் புத்தியில் உறைபவர்
 கற்பகம் எனவினை கடிதேகும்
 மத்தமு மதியமும் வைத்திடும் அரன்மகன்
 மற்பொரு திரள்புய மதயானை
 மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை
 மட்டவிழ் மலர்கொடு பணிவேனே
 முத்தமிழ் அடைவினை முற்படு கிரிதனில்
 முற்பட எழுதிய முதல்வோனே
 முப்புரம் எரிசெய்த அச்சிவன் உறைரதம்
 அச்சது பொடிசெய்த அதிதீரா
 அத்துய ரதுகொடு சுப்பிரமணியும்
 அப்புண மதனிடை இபமாகி
 அக்குற மகளுடன் அச்சிறு முருகனை
 அக்கண மனமருள் பெருமாளே

-அருணகிரிநாதர்

ஏறுமயில் ஏறிவினை யாடுமுகம் ஒன்றே
 ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுகம் ஒன்றே
 கூறும் அடியார்கள்வினை தீர்த்த முகம் ஒன்றே
 குன்றுருவ வேல் வாங்கி நின்ற முகம் ஒன்றே
 மாறுபடு சூரனை வதைத்த முகம் ஒன்றே
 வள்ளியை மணம்புரிய வந்தமுகம் ஒன்றே
 ஆறுமுக மானபொருள் நீ அருளல் வேண்டும்
 ஆதி அருணாசலம் அமைந்த பெருமாளே

-அருணகிரிநாதர்

விநாயகர் துதி

மண்ணுலகத்தினிற் பிறவி மாசற
 எண்ணிய பொருளெல்லாம் எளிதின் முற்றுறக்
 கண்ணுதல் உடையதோர் களிற்றின் மாமுகப்
 பண்ணவன் மலரடி பணிந்து போற்றுவாம்

முருகன்

வேல் முருகா வேல் முருகா
 வேல் முருகா வடிவேல் அழகா
 கந்தா கடம்பா வேல்முருகா
 கதிரகாம வேலா வேல்முருகா
 சூர சம்காரா வேல்முருகா
 சுப்பிரமணியனே வேல்முருகா

சரஸ் வதி

புத்தகத்துள்ளுறை மாதே!
பூவில் அமர்ந்துறை வாழ்வே!
வித்தகப் பெண்பிள்ளை நங்காய்!
வேதப் பொருளுக்கிறைவி!
முத்தின் குடையுடையாளே!
மூவுலகுந்தொழும் தேவி!
செப்புக்கவித் தனமுலையாய்!
செவ்வரி ஓடிய கண்ணாய்!
முத்து நிறந்த வெண் பல்லாய்!
முருக்கம்பூ மேனி நிறத்தாள!
தக்கோலந் தின்ற துவர் வாயாய்!
சரசுவதி என்னுந் திருவே!
எக்காலுமுன்னைத் தொழுவோம்!
எழுத்தறிபுத்தி பண்ணுவிப்பாய்!

ஆக்கா எம்பெருமாட்டி!
அழகிய பூ அனை மீதாய்!
நோக்கா என்மிடி தீர நொடிக்கும்
பிராமணத்தி நோக்காயே!
சாலி நெல்லரி கொண்டு
சரசுவதி பூஜை பண்ணி
பாலொடு பழத்தை நிரப்பிப்
பராவித் தொழுவோம் நங்காய்!
நங்காய்! நங்காய்! நமோஸ்துதே
கல்விக் கரசே! நமோஸ்துதே
கணக்கறிதேவி! நமோஸ்துதே
கூட்சம ரூபி! நமோஸ்துதே!

கூட்டு வழிபாட்டுப் பாமாலை

ஓம் சக்தி ஓம் ஓம் சக்தி ஓம்
ஓம் சக்தி ஓம் ஓம் சக்தி ஓம்
ஓம் சக்தி ஓம் ஓம் சக்தி ஓம்
ஓம் சக்தி ஓம் சக்தி ஓம் சக்தி ஓம்

மாதா பராசக்தி வையமெல்லாம் நீ நிறைந்தாய்
ஆதாரம் உன்னையல்லால் ஆரெமக்குப் பாரினிலே
ஏதா யினும்வழிநீ சொல்லாய் உனதுயிரே
வேதாவின் தாயே மிகப்பணிந்து வாழ்வோமே. ஓம் சக்தி ஓம்...

வாணி கலைத்தெய்வம் மணிவாக் குதவிடுவாள்
ஆணிமுகத்தைப் போல அறிவுமுத்து மாலையினாள்
காணுகின்ற காட்சியாய்க் காண்பதெல்லாம் காட்டுவதாய்
மானுயர்ந்து நிற்பாள் மலரடியே சூழ்வோமே. ஓம் சக்தி ஓம்...

பொன்னரசி நாரணனார் தேவி புகழரசி
மின்னுநவ ரத்தினம்போல் மேனி யழகுடையாள்
அன்னையவள் வையமெல்லாம் ஆதரிப்பாள் ஸ்ரீதேவி
தன்னிருபொற் றாளே சரண்புகுந்து வாழ்வோமே. ஓம் சக்தி ஓம்...
மலையிலே தான்பிறந்தாள் சங்கரனை மாலையிட்டாள்
உலையிலே ஊதி உலகக் கனல்வளர்ப்பாள்
நிலையில் உயர்ந்திடுவாள் நேரே அவள்பாதம்
தலையிலே தாங்கித் தரணிமிசை வாழ்வோமே. ஓம் சக்தி ஓம்...

மங்கள ஆரத்தி

ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி - ஓம் ஸ்ரீ
ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி
ஜெய ஜெய வென தினம் பாடிப் பணிந்தோம்
ஜெக மெங்கும் அமைதியைத்தா - ஓம் ஸ்ரீ (ஜெய)
திருப்தியும் இன்பமும் வாழ்வில் துலங்க
தேவை எல்லாம் மறைய - அம்மம்மா
பக்தி பெருகிட பாடி உருகிட
பணிப்பாய் அன்பி லெமை - ஓம் ஸ்ரீ (ஜெய)
இரண்டுகள் போக மூன்றுக ளகல
ஈஸ்வரி பல மருள்வாய் - அம்மம்மா
கரங் குவித்தோமினி காலை விடோமடி
கருணையுடன் அணைப்பாய் - ஓம் ஸ்ரீ (ஜெய)
காசினி எங்கும் வேற்றுமை போக
கருத்தினில் அன் பருள்வாய் - அம்மம்மா
தேசுடன் வாழக் காட்டடி காஷி
தேவியுடன் அடைக்கலம் நாம் - ஓம் ஸ்ரீ (ஜெய)
நமஸ்காரம் இருவினை கருத்தினில் ஞான
நல்லொளி தீபம் வைத்து - அம்மம்மா
நமஸ்காரம் செய்து ஹாரத்தி செய்தோம்
ஞாலத்துக் கமைதியைத் தா - ஓம் ஸ்ரீ (ஜெய)

சரஸ்வதி பாடல்

ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கினையும்
ஏய உணர்விக்கும் உன்னம்மை - தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாளென் உள்ளத்தின் உள்ளே
இருப்பளிங்கு வாரா திடர்.

சகலகலாவல்லி மாலை

வெண்டாமரைக் கன்றி நிற்பதந்
 தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளது
 தண்டாமரைக்குத் தகாது கொலோ
 சக மேழுமளித்து
 உண்டானுறங்க ஒளித்தான் பித்தாக
 உண்டாக்கும் வண்ணங்
 கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
 சகலகலா வல்லியே

நாடும் பொருட் சுவை சொற்குவை
 தோய்தர நாற்கவியும்
 பாடும் பணியிற் பணித்தருள்
 வாய்பங்கையாசனத்துள்
 கூடும் பசும்பொற் கொடியே
 கனதனக் குன்றுமைம்பாற்
 காடும் சமக்கும் கரும்பே
 சகலகலா வல்லியே

அளிக்கும் செந்தமிழ்த் தெள்ளமு
 தார்ந்துன் னருட் கடலிற்
 குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொலோ
 உளங்கொண்டு தெள்ளித்
 தெளிக்கும் பவனுவற் புலவோர்
 கவிமழை சிந்தக் கண்டு
 களிக்கும் கலாப மயிலே
 சகலகலா வல்லியே

தாக்கும் பனுவற் துறை தோய்ந்த
 கல்வியும் சொற் சுவை தோய்
 வாக்கும் பெருகப் பணிந்தருள்
 வாய் வடநூற்கடலும்
 தேக்கும் செந்தமிழ் செல்வமும்
 தொண்டர் செந் நாவினின்று
 காக்கும் கருணைக் கடலே
 சகலகலா வல்லியே

பஞ்சப் பித்தரு செய்ய பொற்
 பாத பங்கேருகமென்
 நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்னே
 நெடுந்தாட் கமலத்
 தஞ்சத் துவச முயர்ந்தோன் செந்
 நாவு மகமும் வெள்ளைக்
 கஞ்சத் தவிசொத் திருத்தாய்
 சகலகலா வல்லியே

பண்ணும் பரதமும் கல்வியுந்

தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
 எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல்
 காயயெழுதா மறையும்
 விண்ணும் புவியும் புனலும்
 கனலும் வெங்காலுமென்பர்
 கண்ணும் கருத்தும் நிறைந்தாய்
 சகலகலா வல்லியே
 பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
 பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
 கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல்
 காயுளங் கொண்டு தொண்டர்
 தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா
 லமுதற் தெளிக்கும் வண்ணம்
 காட்டும் வெள்ளோதிமப் பேடே
 சகலகலா வல்லியே

சொல்லிற் பணமு மவதானமும்
 கவி சொல்ல வல்ல
 நல்வித்தையும் தந்தடிமை கொள்
 வாய் நளிணாசனஞ் சேர்
 செல்விக் கரிதன் றொருகால
 முஞ்சிதை யாமைநல்குங்
 கல்விப் பெரும் செல்வப் பேறே
 சகலகலா வல்லியே

சொற்கும் பொருட்டு முயிராமெய்ஞ்
 ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
 நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார்
 நிலந்தோய் புழைக்கை
 நற்கும் சரத்தின் பிடியோடு
 அரசன்ன நாணநடை
 கற்கும் பாதாம் புயத் தாயே
 சகலகலா வல்லியே

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
 மேம்பட்ட மன்னருமென்
 பண்கண்டளவிற் பணியச் செய்வாய்
 படைப்போன் முதலாம்
 விண்கண்ட தெய்வம் பலகோடி
 உண்டெனும் விளிம்பிலுன் போற்றி
 கண் கண்ட தெய்முளதோ
 சகலகலா வல்லியே!

திருச்சிற்றம்பலம்

லட்சுமி

ஆதிலட்சுமி தேவிக்கு அழகாய் விளக்கேற்றி
பஞ்சுத் திரி போட்டு பசும் நெய் தனை ஊற்றி
குங்குமத்தில் பொட்டிட்டு கோல மஞ்சள் தானும் இட்டு
பூமாலை சூட்டி வைத்து பூசிப்போம் உன்னை - திருமகளே
திருவிளக்கை ஏற்றி வைத்தோம் திருமகளே வருக
குலம் விளங்க எங்கள் வீட்டில் கொலுவிருக்க வருக
அலைமகளே வருக ஐஸ்வர்யம் தருக
வாசலிலே மாக்கோலம், வீட்டினிலே லட்சுமீகரம்
நெற்றியிலே ஸ்ரீகூர்ணம், நெஞ்சினிலே லட்சுமீகரம்
அம்மா நீ ஆதரித்தால் அகிலமெல்லாம் இன்ப மயம்
அஷ்டமா சித்தியுடன் லோகமெல்லாம் சேம மயம்
அலைமகளே வருக ஐஸ்வர்யம் தருக
மாவிலையும் தோரணமும் மங்கலத்தின் அடையாளம்
ஊதுவத்தி எரிவதனால் உள்ளத்திலும் ஒரு வாசம்
அம்மா நீ அருள் புரிந்தால் அகிலமெல்லாம் அலங்காரம்
அன்றாடம் பாடிடுவோம் அஷ்டலட்சுமி திருநாமம்!

அம்மன் - துக்க நிவாரண அஷ்டகம்

மங்கள ரூபினி மதியணி சூலினி
மன்மத பாணியலே
சங்கடம் நீக்கிச் சடுதியில் வந்திடும்
சங்கரி செளந்தரியே
கங்கண பாணியன் கனிமுகங் கண்டநல்
கற்பக காமினியே
ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரிக் கிருபாகரி
துக்க நிவாரணி காமாட்சி
கானுறு மலரெனக் கதிர்ஒளி காட்டிக்
காத்திட வந்திடுவாள்
தானுறு தவஒளி தாரொளி மதியொளி
தாங்கியே வீசிடுவாள்
மானுறு விழியாள் மாதவ மொழியாள்
மாலைகள் சூடிடுவாள்
ஜெயஜெய சங்கரி கௌரிக் கிருபாகரி
துக்க நிவாரணி காமாட்சி
சங்கரி செளந்தரி சதுர்முகன் போற்றிடச்
சபையினில் வந்தவளே
பொங்கரி மாவினில் பொன்னடி வைத்துப்
பொருந்திட வந்தவளே
எங்ருலந் தழைத்திட எழில் வடிவுடனே
எழுந்தநல் துர்க்கையளே
ஜெயஜெய சங்கரி கௌரிக் கிருபாகரி
துக்க நிவாரணி காமாட்சி

தனதன தந்தன தவிலொலி முழங்கிடத்
 தண்மணி நீ வருவாய்
 கணகண கங்கண கதிர் ஒளி வீசிடக்
 கண்மணி நீ வருவாய்
 பண்பண பம்பண பறையொலி கூவிடப்
 பண்மணி நீ வருவாய்
 ஜெயஜெய சங்கரி கௌரிக் கிருபாகரி
 துக்க நிவாரணி காமாட்சி
 பஞ்சமி பைரவி பர்வத புத்திரி
 பஞ்சநல் பாணியளே
 கெஞ்சிடும் குமரனைக் குணமிகு வேளனைக்
 கொடுத்தநல் குமரியளே
 சங்கடம் தீர்த்திடச் சமரது செய்தநற்
 சக்தியெனும் மாயே
 ஜெயஜெய சங்கரி கௌரிக் கிருபாகரி
 துக்க நிவாரணி காமாட்சி
 எண்ணிய படிநீ யருளிட வருவாய்
 எங்குல தேவியளே
 பண்ணிய செயலின் பலனது நலமாய்ப்
 பல்கிட அருளிடுவாய்
 கண்ணொளி யதனால் கருணையே காட்டிக்
 கவலைகள் தீர்ப்பவளே
 ஜெயஜெய சங்கரி கௌரிக் கிருபாகரி
 துக்க நிவாரணி காமாட்சி
 இடர்தரும் தொல்லை இனிமேல் இல்லை
 யென்று நீ சொல்லிடுவாய்
 சுடர்தரும் அமுதே சுருதிகள் கூறிச்
 சுகமது தந்திடுவாய்
 படர்தரு இருளில் பரிதியாய் வந்து
 பழவினை ஓட்டிடுவாய்
 ஜெயஜெய சங்கரி கௌரிக் கிருபாகரி
 துக்க நிவாரணி காமாட்சி
 ஜெயஜெய பாலா சாமுண்டேஸ்வரி
 ஜெயஜெய ஸ்ரீ தேவி
 ஜெயஜெய துர்க்கா சிநீபரமேஸ்வரி
 ஜெயஜெய ஸ்ரீ தேவி
 ஜெயஜெய ஜெயந்தி மங்கள காளி
 ஜெயஜெய ஸ்ரீ தேவி
 ஜெயஜெய சங்கரி கௌரிக் கிருபாகரி
 துக்க நிவாரணி காமாட்சி

கொன்றை வேந்தன்

கொன்றை வேந்தன் செல்வன் அடியினை
என்றும் எத்தி தொழுவுமாம் யாமே

01. அன்னையும் பிதாவும் முன்னெறி தெய்வம்
02. ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று
03. இல் அறம் அல்லது நல் அறம் அன்று
04. ஈயார் தேட்டைத் தீயார் கொள்வார்
05. உண்டி சுருங்குதல் பெண்டிர்க்கு அழகு
06. ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும்
07. எண்ணும் எழுத்தும் கண் எனத் தகும்
08. ஏவா மக்கள் மூவா மருந்து
09. ஐயம் புகினும் செய்வன செய்
10. ஒருவனைப் பற்றி ஓரகத்து இரு
11. ஓதலின் நன்றே வேதியர்க்கு ஒழுக்கம்
12. ஓளவியம் பேசுதல் ஆக்கத்திற்கு அழிவு
13. அ.கமும் காசும் சிக்கெனத் தேடு
14. கற்பு எனப்படுவது சொல்திறம்பாமை
15. காவல் தானே பாவையர்க்கு அழகு
16. கிட்டாதாயின் வெட்டென மற
17. கீழார் ஆயினும் தாழ உரை
18. குற்றம் பார்க்கில் சுற்றம் இல்லை
19. கூர்அம்பு ஆயினும் வீரியம் பேசேல்
20. கெடுவது செய்யின் விடுவது கருமம்
21. கேட்டில் உறுதி கூட்டும் உடைமை
22. கைப்பொருள் தன்னில் மெய்ப்பொருள்
23. கொற்றவன் அறிதல் உற்ற இடத்து உதவி
24. கோள்செவிக் குறளை காற்றுடன் நெருப்பு
25. கௌவை சொல்லின் எவ்வருக்கும் பகை.

முதுரை

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலரால்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது - பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனி தும்பிக்கை யான்பாதம்
துப்பாமல் சார்வார் தமக்கு

நல் வழி

பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்பு மிவை
நாலும் கலந்துனக்கு நான் தருவேன் - கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா.

ஆண்டாண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும்
மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தீர் - வேண்டா!
நமக்கும் அதுவழியே! நாம் போம் அளவும்
எமக்கென்று இட்டு உண்டு இரும்.

வையகத்தில் வாழ்குவாங்கு வாழ்ந்து இன்று
வானுறையும் தெய்வமாகிவிட்ட எமது குடும்பத்
தலைவி

திருமதி நந்தினி ஸ்கந்தராஜா
வாழ்க்கைச் சரிதம்

ஈழத் தமிழ்நாட்டின் செந்தமிழ் வழங்கும் யாழ்ப்பாணம் தென்மராட்சிப் பகுதியில் இயற்கை வளம் பொருந்திய சாவகச்சேரி நுணாவில் கிழக்கில் பசுபதி பரம்பரையில் சைவ உயர் வேளாள குலத்தில் காலம் சென்றவர்களான உயர்திரு நல்லதம்பி (Agricultural Forman) நாகேஸ்வரி (Teacher) தம்பதிகளின் சிரேஸ்ட் புத்திரியாக வைகாசி மாதம் 24ஆம் திகதி 1956ம் ஆண்டில் நந்தினி என்னும் நல்லாளர் பிறந்தாள். இவர் உடன் பிறந்த சகோதர சகோதரிகளான செல்வகுமார், குசேலினி, கலாஜினி, நந்தகுமாரன், தர்மினி என அறுவரும் குதூகலமாக வலம் வந்தார்.

நந்தினி தனது ஆரம்ப கல்வியை தான் வளர்ந்த சுற்றத்திலுள்ள அமிர்தாம்பிகை பாடசாலையில் கற்றார். தனது இடைநிலை கல்வியை சாவகச்சேரி Driberg Collegeலும் கற்றார். இவர் கல்வியில் காட்டிய ஆர்வத்தை கண்ணுற்ற பெற்றோர்கள் இவரை உயர்கல்வி பெற வட்டுக்கோட்டை Jaffna collegeல் பயில உதவினர். அதனைத் தொடர்ந்து கொக்குவிலில் தொழில் நுட்ப வரைதல் கலையில் புலமை பெற்று – தொழில் நுட்ப வரைதல் பட்டம் பெற்றார். பின்பு நந்தினி தன்னை ஓர் வெளி நிலை மாணவராக இலங்கை பல்கலைக்கழகத்துடன் பதிவு செய்து விஞ்ஞான பட்டதாரி படிப்பை ஆரம்பித்தார். தன் முயற்சியில் முதல் வருட சோதனையில் சித்தியடைந்து G.S.Q தராதர பத்திரத்தை பெற்றுக் கொண்டார்.

“கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்

நிற்க அதற்குத் தக” என்ற வள்ளுவர் வாக்கிற்கிணங்க நந்தினி தான் பெற்ற கல்வி அறிவைக் கொண்டே அசையாத கடவுள் நம்பிக்கையோடு எளிமையான தூய்மையான வாழ்க்கையை நடத்தினார். பெற்றோர்கள் மகளுக்கு ஒரு வாழ்க்கைத் துணையை அமைத்து விடலாம் என எண்ணி அவர்கள் பசுபதி பரம்பரையிலேயே வழிவந்த உறவினர் ஆன வேலுப்பிள்ளை மற்றும் ராசம்மா தம்பதிகளின் சிரேஸ்ட் புத்திரன் ஸ்கந்தராஜாவை (Engineer/Technician – Brewarey Guinness) 1980ம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் பதிவுத் திருமணம் செய்து வைத்தனர். பின்னர் அதே ஆண்டு ஆவணி மாதம் பிரித்தானியா வந்து 24ம் திகதி முறைப்படி ஒழுக்கமும், கற்பும் வாய்ந்த நந்தினியை ஸ்கந்தராஜா கைப்பிடித்ததனால் இல்லறம் பெருமை பெற்றது. இன்சொல்லும், இன்முகமும், புன்சிரிப்பும் கொண்ட இல்லறத் தலைவி நந்தினியின் சிறந்த மனையறத்தின் நலனாக 1983ம் ஆண்டு அமரர் நந்தினி தனது

முத்த புதல்வி Sharmilாவை (BSc. Hon - Information Systems & Business Management) பெற்றெடுத்தார்.

தாய்மை அடைந்த பின்பும் கல்வி ஆர்வம் குன்றாத அவர் 1983ல் HND படிப்பை தொடங்கினார். 1986ல் தனது இரண்டாவது புதல்வி Saraவை (Pharmacist –M.Pharm) பெற்றெடுத்தார். அப்போதும் அவர் கணக்காளர் துறையில் ACCA படிக்க ஆரம்பித்தார். கடைசியாக Sayan (Architect – M.Arch Edin/ M.Arch UCL) என்ற ஆண் மகனை 1989ல் பெற்றெடுத்து குடும்பத்தில் குதூகலமாய் வாழ்ந்து வந்தார். தனது மூன்று குழந்தைகளையும் பராமரித்து தனது கல்வி தகமைக்கு ஏற்ப தொழில் வாய்ப்பை அமைப்பது நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத நிலையில், தன் குழந்தைகள் முழு நேரப் படிப்பை ஆரம்பித்ததும் Administrator Officer ஆக Government Land Registry ல் தொடங்கி 18 வருடங்கள் கடமை ஆற்றினார்.

1980ம் ஆண்டு தனி ஒருத்தியாக Londonல் தனது காலடியை பதித்த அமரர் நந்தினி சகோதரர் Kuselinியையும் Tharminியையும் ஒன்று விட்ட சகோதரன் புகுந்த வீட்டு உறவினர், தன் நண்பர்களையும் London நகருக்கு அழைத்து தனது சொந்த பிள்ளைகள் போல் அம்மா ஸ்தானத்தில் இருந்து பராமரித்தார்.

இவர் முத்த மகள் Sharmila திருமண வயது எய்தியதும் Thiruchandran Parameswary தம்பதிகளின் புதல்வன் Saththees (BA Accounting & Finance - Accountant) இற்கு மணம் செய்து வைத்து Vithushnan மற்றும் Abimaya என்னும் பேரக்குழந்தைகளை கண்ணாரக் கண்டு முத்தும் வைரமும் போல் காத்து வந்தார்.

குறிப்பாக சாவகச்சேரி Driberg DOSTA College Teamல் Secretary ஆகவும் (செயலாளர்) பின்பு Committee Member (குழு உறுப்பினர்) ஆகவும் பணி புரிந்து வந்தார். ஓய்வு நேரங்களில் அடிக்கடி தனது தாய் நாட்டிற்கு சென்றும், விடு முறைகளை உலகமெங்கும் சுற்றியும் சந்தோசமாக காலம் கழித்து வந்தார். அமரர் நந்தினி எவருக்கும் சுமையாக இருக்காது தனதும், தன் குடும்ப கடமைகளையும் தானே செய்து வந்தார். சொந்த பந்தம் நண்பர்கள் என எல்லோருக்கும் தானே முன் வந்து பல வித உதவிகளை செய்வார். நந்தினி தனது கணவருடன் இணைந்து பலரின் திருமணத்தில் கன்னிகாதானம் செய்துள்ளார்.

விருந்தோம்பலில் மிகவும் ஆர்வம் கொண்ட நந்தினி சொந்தங்களையும் நண்பர்களையும் அன்புடன் இணைத்து ஒவ்வொரு நத்தார் பண்டிகை பிறந்த நாள்களென வருடந்தோறும் தனது வீட்டில் உபசரிப்பார். திருமதி நந்தினி அவர்கள் ஆலயங்களின் திருப்பணிகளுக்கும், விழாக்களுக்கும், கல்வி நிலையங்களுக்கும் வரையாது நிதி வழங்கி வந்தார். மிகவும்

பக்தியுடன் குடும்பம் சமேதராய் Wimbledon பிள்ளையார் கோவிலில் வருடந்தோரும் திருவெண்பாவை பூசை செய்து வந்தார். அத்துடன் Harrow கற்பக விநாயகர் கோவிலில் பூஜைகள் செய்வார். காலம் செல்வதிற்கு சரியாக ஒரு செய்வாய்க்கிழமை முதலும் அவர் விருப்பப்படி விநாயக சதுர்த்தி பூஜைக்கு இடம் இருப்பதாக கோவிலில் இருந்து தொலைபேசியில் கூறியதும் காலம் தவறாது உடனே கோவில் சென்று அபிசேகம் செய்து தனது தர்ம கடமையை ஆற்றினார். ஆண்டவனுக்கும் அவரின் காலம் தெரிந்ததோ என்னவோ!!!

இத்துணை சிறப்பு வாய்ந்த நந்தினி 37 வருடங்களின் பின் தனது இல்லற வாழ்வை முடித்து கொண்டு தனது 61வயதில் June 18ம் திகதி 2017ல் சிறிது ஐர்த்துடன் ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டார். சிகிச்சை பலனின்றி இயற்கையின் நியதிப்படி இறைவனடி சேர நேரம் வந்து சொந்தங்கள் அருகில் இருக்க தீர்க்க சுமங்கலியாக 20.06.2017 செவ்வாய்க்கிழமை 18.18ற்கு விஷேட துவாதசி திதியில் அன்னையார் இறைவனின் பாதங்களை பற்றினார். நந்தினியின் ஆத்மா சாந்தியடைக!

“நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை -- என்னும் பெருமை யுடைதிவ் வுலகு”
ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

என் அன்பு நந்தனிக்கு உன் ஸ்ரீ எழுதும் திறந்த மடல்

நீயும் நானும் மலரும் மணமும் போல் 38 வருடங்கள் ஒன்றிணைந்து ஒருவரை ஒருவர் நன்கறிந்து ஒன்றுபட்டு வாழ்ந்த வாழ்க்கை இறைவனுக்குக் கூடப் பிடிக்கவில்லை போலும், யாருக்கு நான் தீங்கு செய்தேன் இறைவா? என் முல்லை மலரை என்னிடம் இருந்து பறித்து விட்டான்! உன்னை விட்டால் நந்தினியே வேறு யார் என் கையணைக்க? உன் முத்துச்சிரிப்பும் புன்னகையும், நீ அனைவரிடமும் காட்டிய அன்பும் அறனும், உன்னை கடவுள் என்னிடமிருந்து பிரித்தவிதம், எனக்கும் எனது உறவினர்களுக்கும் கொடிய ஒரு இடியாகவுள்ளது. கண்ணீரிலே நான் காண்கின்றேன், உன் கன்னத்தின் கோலங்கள். என் கண்களில் நீர் சமுத்திரம் போல் ஓடுகின்றது. என் மனைவியின் இழப்பு என் வாழ்க்கையின் தாங்கொணா துயரம். இதை நான் கனவிலும் கூட நினைக்கவில்லை.

காலையில் இன்று நான் எழும்புகையில் உன் பக்கம் பார்த்தேன் என்னருகில் நீ இல்லை, எப்போதும்போல் என் செய்வேன் என்று யானறியேன். அழகாக சந்திரன் போல் ஜொலிக்கும் உன் புன்சிரிப்பை இனி எங்கே காண்பேன்?

இல்லத்தரசியாய் இல்லறம் காத்தாய், வாழ்க்கையில் பல அறம் செய்து வந்தாய், புரியவைத்தாய் வாழ்க்கையின் அர்த்தம் சினத்தால் ஒரு விடயமும் வெல்ல முடியாது என்று எனக்கு. என் மனைவின் தலைவியாய் என் பிள்ளைகளின் அன்புத் தாயாய், அம்மம்மாவாய் வலம் வந்தாய்.

என் பாதை இருளானது நீ போனபின்பு, ஏன் ஒரு சொல்லு சொல்லவில்லை, மோட்சக் கதவை தட்டுவாயென்று, என்னிடம் ஒரு சொல்லில்லை துன்பத்தை விமர்சிக்க, எல்லாம் தொலைந்ததுபோல் ஓர் உணர்வு நீயின்றி, இந் நாட்கள் உண்மைபோல் உணர் முடிகிறதில்லை

வானத்தில் நீ எந்த நட்சத்திரம் என ஏங்குகின்றேன் உனக்கு மட்டும்தான் அந்த விடை தெரியும், ஏனெனில் உனக்கு மட்டும்தான் போன காரணம் தெரியும்

நாம் பல விடயம் பேசவில்லை குறுகிய நேரத்தில் நீ சென்றதனால் என் மனம் கூறுகின்றது பிரிவால் நீயும் சோகமேயென்று காலன் வந்து அவசரமாய் மோட்சத்தில் சேர்த்துவிட்டான், ஆனால் நீ இன்னும் என்னுடன் இருப்பதை உணருகிறேன் நான்

உன் ஆறுதல் குரல் இன்னும் கேட்கிறது ஆனால் அருகில் நீ இன்றில்லை, உன் எதிரொலி மட்டும் என்னை தொடர்கிறது, கோடைகாலம் குறைந்ததுபோல் காண்கின்றேன், இரவுகள் ஒரு யுகமாகத் தெரிகிறது, கனவுகள் காண்பதே அரிது நான் தூக்கமின்றி தவிக்கின்றேன் கலங்குகின்றேன்

நத்தார், பிறந்தநாள் விசேட நாட்களில் இனிமேல் என்
செய்வேன், எளிதாக அந்நாட்களை எனக்கு நீ காட்டினாயே
திரும்ப நீ வந்திடு என்பது சுயநலமே, என் வருத்தம் என்னவெனில்
உன் கடைசி நோவை மாற்றவில்லையென்பதே.

உனது அன்பு மட்டும் போதுமென்றிருந்தேன் எப்போதும் நீ
அருகிலிருக்க, இப்போது தான் உணருகிறேன் நீ திரும்ப
வரப்போவதில்லையென்று, பலர் சொல்வார் காலத்தில் துன்பம்
பறந்துவிடுமென்று, அவர்கள் உண்மையை அறிவாரில்லை
எப்போதும்போல் இல்லையென்று.

நேரத்திற்கும் காலத்திற்கும் ஒரு விளக்கமில்லை இப்போ,
வாழ்க்கை வெறும்கோது என்றாகிவிட்டது.
மன்னித்துவிடு என்னை, உன் மனதை வருத்தியிருந்தால்,
உன்னுடன் வாழ்ந்த வாழ்க்கையை சிந்தித்து
என் காலத்தை போக்குவேன் எமது பிள்ளைகளுடன் என் அன்பே.

உனது ஆத்மா சாந்தி அடைய இறைவனை வேண்டுகின்றேன்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

உனது அன்பான கணவன்
ஸ்ரீ

Dear Mum,

We are the luckiest people in the world to have a mum like you. Our family was a safe, loving place full of laughter, fun and adventure. As my teacher of motherhood, you were well placed to inspire me to want to learn, explore and grow and was always encouraging and supporting. I will always keep your words of wisdom at heart especially your key advice for motherhood about how children need to be nurtured correctly from the beginning so that they will be set for life; I hope to bring up Vithushnan and Maya as you have helped to do so thus far and replicate your work. You always put us kids first – you were so incredibly nurturing and selfless.

When I had my own babies, you were my support – cleaning my house and filling my fridge with meals for my family so that I could go back to work and build on my career. You were a wonderful and loving grandmother to my kids; singing sweet songs with Maya round and round in the sunshine as she bounced up and down and playing football with Vithushnan.

You also took Saththees in as he was your own son. Caring for and looking after him as his parents were far away and that's what he loves about you.

We miss your smile, we miss your voice and most of all we miss your love. We love you mum always and forever.

Lots of love

- Sharmila & Saththees
(Daughter & Son-In-Law)

Mummy,

I'll miss watching you brush your long black hair as you sit in that same spot on your bed.

I'll miss you feeding me rice and curry on a Friday afternoon as I come home tired from work.

I'll miss you calling my name from the bottom of the stairs, sarraaaaaaaa, saying that food is ready.

I'll miss the constant arguments that we would have, mostly my fault from total stubbornness.

I'll miss your soft cheeks and your perfect eyebrows.

I'll miss that sarcastic thumbs up you do with that cheeky grin on your face when your angry but don't want to show it.

Most of all mum, I'll miss you. Your love and dedication towards your family, no matter how we treat you, always shines through. I hope one day I can be just as loving and giving to my own family.

I am truly sad that you are not with me anymore, there is so many more things that you needed to teach me. Like, I still need to know your walttaluppam recipe and how do I make your famous mooruku?

Mummy you were a top class lady loved by all, famous in the kitchen and a loveable woman. You will be missed.

My only comfort is that you can finally be at rest, you can relax and smile down at us with that gorgeous beautiful big smile that everyone loves.

Mummy I am sorry for any wrongs I have done, I will always love you, you have a special spot in my heart.

Love you forever

- Sara

(Daughter)

Mum,

You showed me what it was to put the people you love before yourself and what it was to care for others.

You showed me how to think for myself and to trust my intuition and instinct.

You showed me the courage to not be shy or intimidated at times where I didn't feel I belonged.

You showed me that success was nothing without happiness, and life fulfilment meant more than money or rank.

You showed me the meaning of making sacrifices, and the importance of being selfless.

You showed me how to be tolerant, to accept people for who they are and the significance of being forgiving.

You showed me how trivial it was to argue, and that fighting solved nothing.

You showed me how to smile and the importance of love and kindness.

You showed me the sound of laughter and the joy of trying to make others laugh, no matter how good the joke.

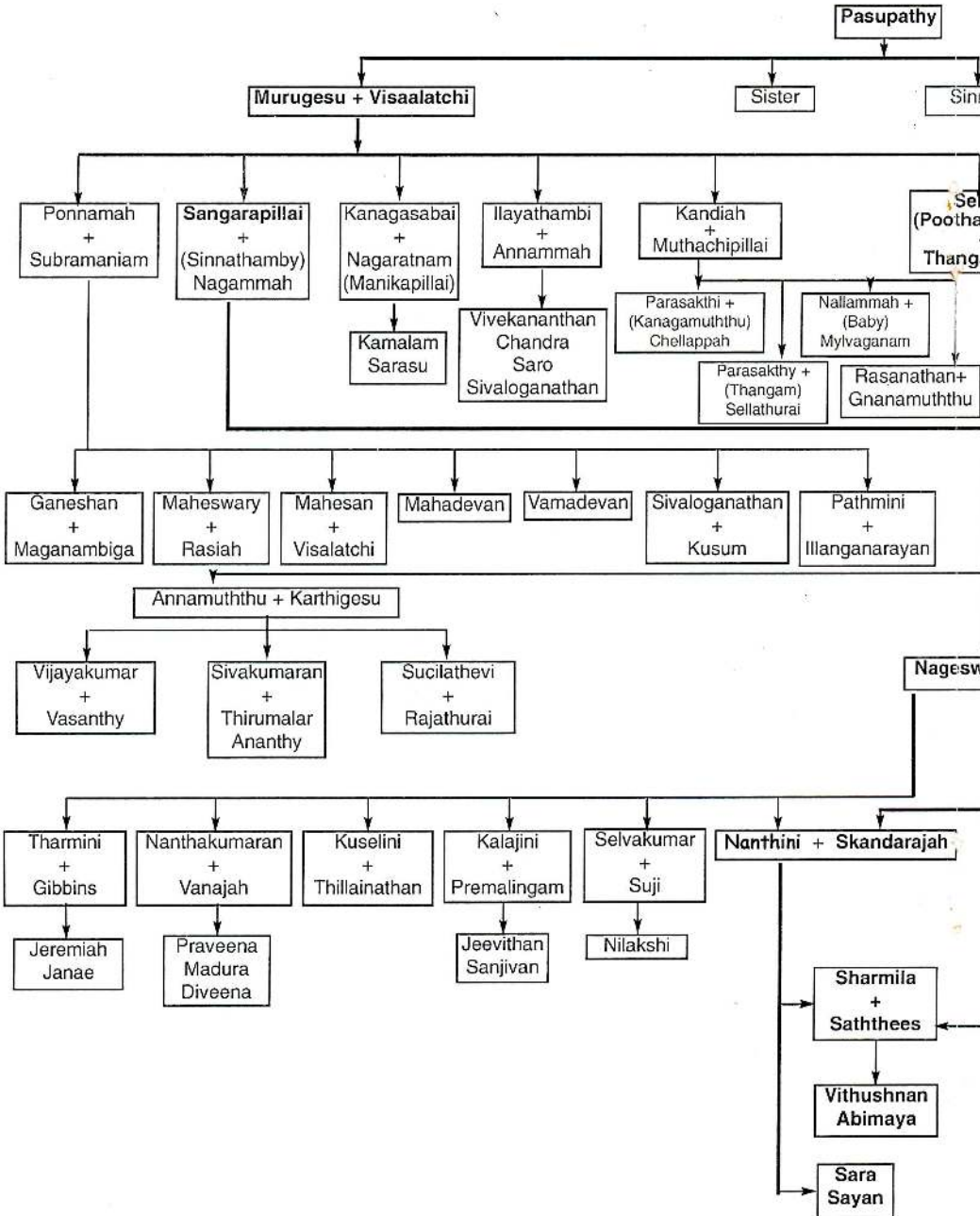
You showed me what family meant and how it was most important of all.

You showed me how to be a friend, an uncle, a cousin, a brother.

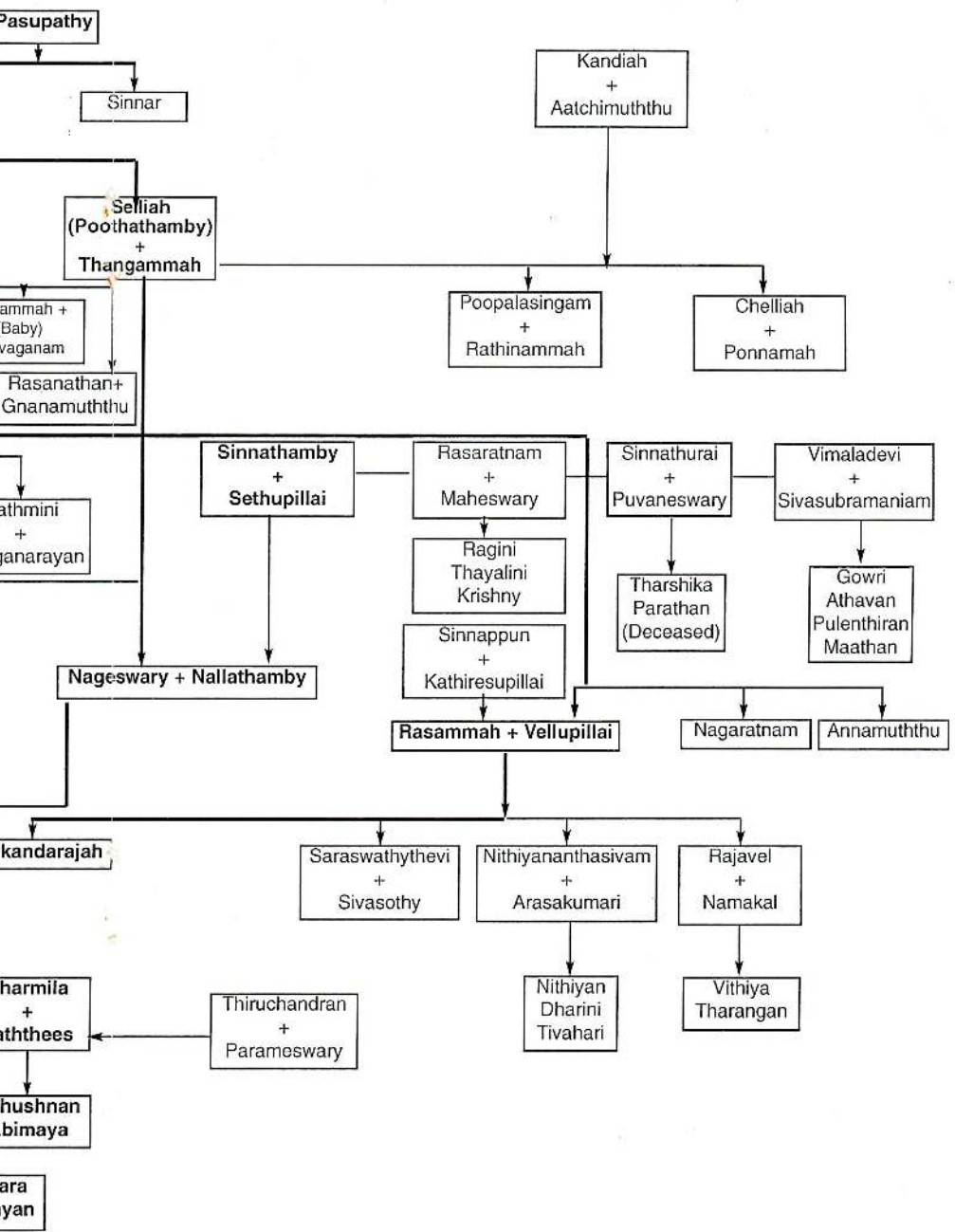
You showed me how to be your son, something I will treasure and cherish for the rest of my life.

- **Sayan**

Family Tree of Late Mrs Nan

of Mrs Nanthini Skandarajah

மதிப்பிற்குரிய மாமிக்கு என் மனமார்ந்த சமர்ப்பணம்

உறவுமுறையில்... நான் அழைத்தது மட்டும் தான் 'மாமி'
நிதர்சனத்தில்...! நீங்கள் ஒரு தாய் எனக்கும், என் மனைவிக்கும்.
உங்கள் பேரகுழந்தைகளை பேணிக்காத்து போற்றி வளர்த்தீர் இனி
யார் வருவார் அவர்களை அரவணைப்பதற்கு?
எம் அனைவரையும் தவிக்கவிட்டு இறைவனிடம் சென்றீர்!
உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனை
வேண்டுகின்றேன்.

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி

உங்கள் அன்பின் மருமகன்

- சத்தீஸ்

We love you amma,
we miss you amma!

always and forever

vishashan / Abimanya
XOXO

எமது குடும்பத்தில் மூத்த சகோதரியாய் நீர் அவதரித்து
 உமது நாமத்தை அக்கா என உச்சரித்து
 அன்பையும் அறிவையும் உணவையும் உபசரித்தாயே என் செல்வமே
 நீர் ஏன் எமைவிட்டு வெகுதூரம் சென்றீரோ! ஐயகோ
 கடந்த ஆண்டில் வா வா என்று நாம் பிறந்த
 மண்ணுக்கு சாவகச்சேரிக்கு அழைத்தீரே!
 கோவிலுக்குச் சென்று உம்முடன் தரிசனம் கண்டேனே.
 கடைசியில் நீர் எனக்கு யூன் 6ல் தொலைபேசி எனக்கெடுத்து
 உம் அன்பை பகிர்ந்தீரே!
 யார் எனக்கு இனி எடுத்து உம் அன்பை பகிர்வாரோ!

உம் பிரிவால் வாடி நிற்கும் அன்பு சகோதரன்.
 உன் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவன் அடி வேண்டுகிறேன்.

- செல்வா Holland

குடும்பத்தின் குல விளக்காய் பாசத்தின் உறைவிடமாய்
 ஆறு ஒருவரில் மூத்த சகோதரியாய் மங்கலமாய் வலம் வந்து
 அக்கா என்ற நாமத்துடன் எனக்கு கிடைத்த அரும் தவமே!
 எனி நாம் எப் பிறப்பில் ஒரு தாயின் வயிற்றில் பிறப்போமோ
 ஏன் என்னை பிரிந்து போக இவ்வளவு அவசரமோ!
 அம்மா அப்பா இடத்திலிருந்து என்னை வழிநடத்தி
 தேவதையாய் வலம் வந்த என் அக்கா குரல் ஒலியையும்
 சிரிப் பொலியையும் எந்த ஜென்மத்தில் காண்பேன் எனி?
 ஏன் இந்த அவசரமோ காலன் அவன் பாச கயிற்றுக்கு நான் அறியேன்
 என்னை தேடி அழைப்பதற்கும் அக்கா எனச் சொல்வதற்கும்
 உங்கள் ஆசை முகம் எனக்கு இல்லையே!
 உங்கள் ஆத்மா சாந்தி அடைய
 என்றென்றும் இறைவனை வேண்டி நிற்பேன்

உன் பிரிவால் உதிர்ந்து நிற்கும்
 - அன்பு சகோதரி கலா Canada

என் அக்கா,

எங்கு விட்டு சென்றாய் ஏன் இவ்வளவு அவசரம். எல்லோருக்கும் மூத்தவளாய் பிறந்து எனக்கு ஒரு அக்கா என்று மட்டும் இல்லாமல் தாயாகவும் இருந்தாய் எனக்கு. பல கடமைகளை அப்பா அம்மா ஸ்தானத்திலிருந்து கன்னிகா தானமும் செய்து கனடாவுக்கு வழி அனுப்பினீர். இனி யார் எனக்கு அறிவுரைகள் கூறி சுகம் கேட்பார். அடிக்கடி எனது உடம்பை கவனிக்கச் சொல்லி விட்டு உங்களை கவனிக்காமல் போய்விட்டீர்களே அக்கா. இது நிஜமா என இன்னமும் தான் நம்ப முடியவில்லை. ஒரு நாள் ஆவது உங்களுடன் எதிர்த்து பேசியதோ சண்டை போட்டதோ இல்லை. அது போல் தான் நீங்களும் என்னை வழி நடத்தி சென்றீர்கள். ஒரு போதும் மனம் கோணாத என் அக்கா பாசம் முகம் என்று தான் காண்பேனோ.

உமது அழகு முகத்தையும் புன்சிரிப்பினையும் எப்ப தான் காண்பேனோ. பேரப்பிள்ளைகளைப் பற்றி கதைக்கும் போது உம் உதடுகளில் வரும் பொன்சிரிப்பை பலமுறை நான் ரசித்து இருப்பேன். காலன் அவன் பிடிக்கிறாளுக்கு ஏன் வெகுவிரைவில் ஆசை கொண்டீர்களோ நான் அறியேன். ஆண்டுகள் பல கடந்தாலும் உன் அன்பு மாறுமோ என் அக்கா. நீர் எனக்கு பாசமிகு வழிகாட்டி. ஆயிரம் உறவுமுறை இருந்தாலும் அக்கா என்று ஒரு உறவு இனி வருமோ என் வாழ்வில். நாம் பிறந்த மண்ணிற்கு நீர் சென்று வரும் போதெல்லாம் என்னையும் நினைத்து சேலை பல வாங்கி வந்து அதிலும் நீர் விரும்பியதை எடும் என எனக்கு முதல் தெரிவு அளித்து மகிழ்வீரே. இவை எல்லாம் யார் உறவில் நான் பெறுவேனா. நீர் இல்லாத இவ் இடத்தில் எப்படித்தான் இந்த வீட்டில் நான் வருவது என நினைக்கவே முடியவில்லை. உன் பிரிவை நிஜம் என்று நம்ப முடியவில்லை. உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனை வேண்டுகின்றேன்.

அன்பின்
சகோதரி குசே
கனடா

எனது ஆசை அக்கா

அகத்திலும் முகத்திலும் அழகான என் ஆசை அக்கா, எனக்கு நண்பராகவும் அன்னை ஸ்தானத்திலும் அன்பாக இருந்தார். ஒருபோதிலும், எந்தவொரு விடயத்திலும் வாக்குவாதமோ முரண்பட்டதுமோ இல்லை.

சகோதர பாசத்தை ஊட்டி வளர்த்தவர்கள் எம் பெற்றோர்கள், அதற்கு உரம் போட்டவர் எனது ஆசை அக்கா. அக்கா இல்லாமல் தம்பி இல்லை, தம்பி இல்லாமல் அக்கா இல்லை என வளர்ந்தவர்கள் நாங்கள்.

அக்கா திருமணமாகி லண்டன் வந்தபின், அவர் ஒவ்வொருவராக சகோதரர்களான என்னையும் மற்றும் குஸே, தர்மனியையும், லண்டனில் அம்மாவின் இடத்திலிருந்து மிகவும் கவனமான காத்து வந்தார். நான் அக்காவின் வீட்டில் வசித்து வந்த போது, எனக்கு மறக்கமுடியாத நாளென்றால் அது trip to Alton Towers with lots of fun and food.

இப்படி ஒரு கடின முயற்சியும் உழைப்பும் கொண்ட அன்பான அக்காவை அடைய வாய்ப்பு கிடைத்தது என்றால் அது இறைவனின் ஆசீர்வாதமேயாகும். என் வாழ்க்கையின் இன்ப துன்பத்தில் என்றும் உறுதுணையாய் இருந்து புத்திமதி கூறி, என் குடும்பம் உயர்வடைய ஊன்றுகோலாய் இருந்தார்.

தனது வாழ்க்கையைத் தியாகம் செய்து, உடலையும் உருக்கி அடுத்தவர்களுக்காக வாழ்ந்த தெய்வம் இப்போ எம்மைப் பிரிந்தது, எம்மை துன்பத்தில் மிதக்கச் செய்தாலும், நான் அதை துன்பமாக உணராமல் என் மனதை தைரியமாக வைத்துக் கொள்ள, அக்காவின் மேன்மையான குணங்களும் உதவிகளும் கொண்ட வாழ்க்கையை நினைவில் நிறுத்தி, அவரின் அன்பு வழியில், எமது வாழ்க்கையைக் கொண்டு செல்வதை விரும்புகிறேன். மணையின் ஒளி இன்று மங்கியது, ஆனால் ஆசை அக்காவின் ஒளி மங்காது.

“Acca knew me better than anyone else,
supported and loved me more,
praised me, raised me kindly,
she was my heroic preacher.

Acca was my positive vibe,
childhood life was colourful when you were by our side,
you were my soul mate and a good buddy
always making others happy with wide smile.

Acca you were a gift from Good
your voice was sweet
Imagining a life without you will be
an ocean of tears.”

பட்டனத்தார் கூற்று:

அப்பன் எத்தனை அப்பனோ
அன்னை எத்தனை அன்னையோ
முன்னம் எத்தனை ஜென்மமோ
இன்னும் எத்தனை ஜென்மமோ.

உங்களுடைய ஆத்மா சாந்தியடைய என் பிரார்த்தனைகள்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

அன்புத் தம்பி
நந்தன்

To my Beloved Sister...

I can remember your smile, your laughter, your advice and your kindness...

There are so many reasons why I love you and will miss you...

The distance that we had in between us was no measure for

How much of an older sister you are to me...

I will cherish all the time that we have spent together...

You are in my heart always...

You'll be missed immensely!

- *Tharmini (Sister)*

Canada

A small tribute for my sweet sister Nanthini

I still remember the day you were born, your first day of school, you were growing up, your wedding proposal, your departure to England, you building your family, you taking care of your siblings, in-laws, relations, so on and so on. I still remember the day we arrived in England after not having seen each other for a long time, and how excited you were to see us. That was a good laugh for your daughters. Few years prior to that, when we had met up in our village of Nunavil,

Chavakachcheri, Sri Lanka we had such a lovely time together in your in-law's house, cooking together, eating together, the long walks together, and even visiting the temples.

Even on your recent trip to Canada for your nephew's wedding, we had lovely talks, recollecting our childhood memories. You had passed all your positive energy with your hugs and smiles to the entire family and we all had a great time.

It was really very hard to say GOOD BYE to you at this age. Nanthini, as we all know, when there is a birth, there is a death too, but when it comes to the people we know and love, or family, it is very difficult to accept the reality.

Our body is made up of five elements, known as space, air, fire, water and earth (PANCHA POOTHA). We are simply getting these five elements as a loan from the universe.

When we are in our mother's womb, we borrow the food, air, and other necessary things from her. After we come to the earth, we are borrowing everything from the universe.

Our body itself is a marvelous machine. We put the food inside, while it does all the mechanical work, takes all what the body needs and passes the residual as waste and building up the body for the Athma to live.

We all are living lavishly, and happily in this world, forgetting about settling the loan. When the time comes, the lender (the universe) asks to settle back the loan (which is our life) so it is our duty to settle back the loan (that is our death).

We live very happily by borrowing the things from the universe, so we have to settle the loan without hesitation (that is the death).

I am not the Body, I am not even the mind. I am formless Athma or Prana. NO birth or death. I am going to merge with Lord Shiva.

This is the reality of life. So it is very very difficult to say bye to Nanthini, but you have always been and will be a peaceful soul. Hope you have seen all our ancestors and happily merging with Lord Shiva.

We always love you my sweet angel sister NANTHINI.

Love from
Devi Acca Canada

அண்ணை அண்ணியின் உள்ளக் குமுதல்

அண்ணை, அண்ணை என்று பாசமாய் கட்டி அணைப்பாயே
அண்ணை, அண்ணி என்று ஆசையாக அழைத்திடுவாயே
அண்ணை குடும்பம் என்று பல அன்பளிப்பு அளித்தாயே
அன்பும், பண்பும், அறிவும், ஆற்றலும் மிக்க நந்தினியே
உறவுகள் எல்லோருக்கும் பெருவிருட்சமாய் நின்று நிழல் தந்தாயே
எங்கள் எல்லோருக்கும் நாசவைக்க அறுசுவையும் ஆக்கி வைப்பாயே
கணவருக்கு நல்ல மனைவியாய், உறவுகளுக்கு பாச மிகு
அன்னையாய், அம்மம்மாவாய், அக்காவாய், மச்சாளாய்,
மாமியாய் வாழ்ந்தாயே
உன் மூச்சு வரை உவந்தளித்த புன்னகையும்
உன் இளமுகமும் எங்கள் நெஞ்சில் நிலையாக
நிறைந்திருக்கும் தெய்வமே நந்தினி

- குமார், ஆனந்தி (Canada)

பாசதீபம் அணைந்தது

நந்தினி அக்கா என்று கூறும் போது மரியாதை கலந்த பாச உணர்வு
தோன்றும். என்றும் மலர்ந்த முகத்துடன் எங்களை எதிர் கொள்ளுவார்.
புன்னகை சிந்தும் முகம் நகைச்சுவை கலந்த வார்த்தைகள். தன்
பிள்ளைகள் போல் பிறர் பிள்ளைகளையும் நேசித்தல், என்றும் எதிலும்
கலகலப்பு இதுதான் நந்தினி அக்காவின் இயற்குணம். ஊரினில்
இவருக்கோர் தனிமதிப்பு, எங்கள் மீது அளவற்ற பாசம் ஏங்குதே
நெஞ்சம் எண்ணியெண்ணி. வாழ வேண்டியிருந்ததே, கணவனோடு நீர்
இன்னும் பல ஆண்டுகள். தீடிரென நீர் விட்டுப் பிரிந்ததனால் உமது
கணவன், பிள்ளைகள் எங்கள் எல்லோரையும் தவிக்க வைத்து விட்டீர்.

ஆதவன் தினமும் உதித்து பயணித்து அஸ்தமனிப்பது போல் பிறப்பும்
வாழ்வும் மரணமும் மனித வாழ்க்கையின் ஓர் அங்கம். ஆனால் உமது
அஸ்தமனமோ வெகு விரைவில் நடந்து விட்டது. காலன் சற்றுக் காலம்
பொறுத்திருந்தால் கடமைகள் பல செய்து முடித்திருப்பீர். எம்மில்
ஒன்றாக வாழ்ந்த எங்கள் நந்தினி அக்கா எம்முள் ஒன்றாக ஆழ்ந்து
விட்டார். எதையும் தாங்கும் இதயம் அவசியமே! என்றாலும் இதையும்
தாங்குமா இதயம்?

உங்கள் ஆத்மா சாந்தியை வேண்டி நிற்கும்

- ஒன்றுவிட்ட சகோதரன் விஜே, மைத்துனி வசந்தி Canada

என் நினைவுகளில் அக்கா...

அக்கா என்னையும் என் அண்ணனையும் உங்களுடன் பிறக்கவில்லையே என்று பேதம் இன்றி எம்மை எப்போதும் தாங்கிக் கொள்வீர்களே, உறவுகளை உரிமையுடன் அரவணைக்க உங்களை விட யாருமில்லையே, நான் வேதனைகளுடன் தான் பலவேளை உங்கள் நிழல் தேடி ஓடி வருவேனே வரும் போதெல்லாம் என்னை அன்புடன் அரவணைக்கும் தாய் அல்லவா நீங்கள்.

இன்று இவ்வளவு சீக்கிரமாக எம்மை தவிக்கவிட்டு ஏன் சென்றீர்? நான் நேசிக்கும் உறவுகள் தான் அந்த காலனின் கணக்கில் முன் இருக்கின்றதே என நினைக்கையில் இன்று பாசமே என் இதயத்தில் இடியாக கனக்கின்றது அக்கா.

அக்கா என்றதும் என்றுமே புன்னகையுடன் பெருமையாக இருக்கும் உங்கள் முகம் தானே என் கண்முன்னே வரும். அண்ணனை இழந்தேன், இன்று என் அக்கா உங்களையும் இழந்து நிற்கிறேன். என் வாழ்வில் அழகிய உறவுகளை கொடுத்த அந்த ஆண்டவன் ஆயுளை ஏன் கொடுக்கவில்லை என்று புலம்புகின்றேன்.

உங்களின் அன்பிற்கு நான் என் ஆயுளில் என்ன செய்யப்போகிறேன் என தினம் நினைத்திருக்கையில் இறுதியில் உங்கள் பாதம் தொட்டு ஓர் மலர் கூட போட முடியாத பாவியாகி நான் நின்றேன். அக்கா உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய தொழுது நிற்கின்றோம்.

அன்புடன்

- தர்ஷி (தங்கை), சித்தி மற்றும் சக்தி

Australia

மைத்துனர் மைத்துனிமார் மனதிலிருந்து..

அன்பின் உறைவிடமே எங்கள் மைத்துனியே
பாசத்தின் பிறப்பிடமும் நீங்கள் தான்
உங்களின் பிரிவை எப்படித் தாங்குவோம்
ஆறுதல் சொல்லி அரவணைத்து மகிழ்விக்க
இனி எங்களுக்கு உங்களை விட்டால் யாருளர்
மைத்துனர் மைத்துனியென்று மனங்குளிர அழைப்பீரே
பெற்ற பிள்ளைகளின் பெற்றகரிய தாயாய்
உற்ற துணைவருக்கு உயிர்த்துணைவியாய்
மண்ணில் வளமோடும் புகழோடும் வாழ்ந்தீர்களே
மைத்துனியே உன் பெருமை சொல்ல வரிகள் போதாது
எங்களோடு என்றும் நீ பேசாமல் இருந்ததில்லை
இன்று உன் குரல் கேளாமல் தவிக்கின்றோமே
பொறுப்புடன் பிள்ளைகளை நலமாய் பெற்றெடுத்து
வளமாய் வாழ்ந்திட வழிகாட்டியாய் நின்றீரே
பிறப்போடு உறவு ஆயினும் உரிமையுடன்
உறவுமுறை கொண்டாடி மகிழ்ந்தீரே
எமைச் சுற்றி நீங்கள் உலாவிய பொழுதுகள்
ஊட்டிய உணவும் உணர்வும் உள்ளிருந்து
உந்தன் நினைவை மீட்டுகின்றதே
நெஞ்சிருக்கும் காலம் வரை நீயிருந்து
வாழ்வாய் எம் மனங்களில் எம் மைத்துனியே!

- கௌரி, ஆதவன், பவான், மாதவன்.

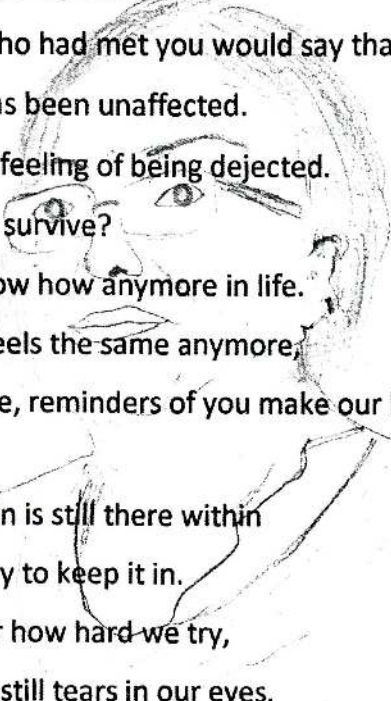
Dearest Acca, we will miss your beautiful face and your smile. We can't believe that you have been taken away from us when you had so much to live for. When you were with us we felt the love you showed towards us, your generosity, and the hospitality. I can't remember a day visiting you when we would go home hungry because you would always make a huge effort to cook tasty meals for us.

I don't think anyone can fill your absence. You were kind, generous and genuine. We will miss your presence forever. We love you and miss you. Rest in peace.

Your loving sisters

Rahini, Thaya and Krishni

Our Dearest Auntie

No-one can replace you,
Anyone who had met you would say that this is true.
No-one has been unaffected.
There is a feeling of being dejected.
How can I survive?
I don't know how anymore in life.
Nothing feels the same anymore.
In this time, reminders of you make our heart feel sore

All the pain is still there within
Us – we try to keep it in.
No matter how hard we try,
There are still tears in our eyes.
In everyone's life, you played a big part
Everyone will have hole in their heart.

You will be missed by Rameeyah, Vithoosha,
Thuvarakaa, Kannan and Jothy.

கண்ணீர் மடல் என் ஆசை அண்ணிக்கு

உன்னை நான்

அண்ணியென்று ஆசையோடு அழைத்தது எத்தனை நாள்
பெரியம்மா என்று அழைத்தது எத்தனை நாள்
அக்கா என்று அழைத்தது எத்தனை நாள்
நந்தினி என்று அழைத்தது எத்தனை நாள்

என் வீட்டில் எத்தனை சடங்கு செய்து வைத்தாய்
என் கல்யாண சடங்கை நீ செய்து வைத்தாய்
இனியார் உன் வீட்டுச் சடங்குகளை செய்து வைப்பார்?
உன்னுடன் எத்தனை இடங்கள் சென்றேன்
இப்போது நீயிருக்கும் இடத்திற்கு
எப்போது என்னையும் அழைத்திருவாய்
அங்கேயாவது உன் புன்முறுவலை மீண்டும் காண்பேன்

என் கூத்துக்களைப் பார்த்து 'Circus' என்று சொல்லுவாய்
அப்போதெல்லாம் நல்ல உற்சாகம் தருவாய்
இனி யார் எனக்கு இதையெல்லாம் செய்வார்?
வேலுப்பிள்ளை குடும்பம் தாயின்றி தவித்தபோது
நீயே தலைதூக்கி நின்றாய்

என் அம்மாவை உன் தாய்போல் பார்த்தாய்
எங்கள் எல்லோரையும் உன் சகோதரம் போல் நேசித்தாய்
அண்ணி, அக்கா, மச்சாள், சகோதரி, அம்மா
என்று நீ விஸ்ரூபம் எடுத்தாய்

நான் இவ்வுலகில் இருக்கும் போது
நீ எங்களுடன் இருப்பாய் என்று நம்புகிறேன்
உன் அமைதியை தேடி நீ சென்றுவிட்டாய்
நானும் சில காலத்தில் உனை சந்திப்பேன்
என்று நம்பிக்கை எனக்குண்டு

நான் துக்கப்பட்டேன் - ஆனால்

இப்போது நான் துயரப்படுவது இல்லை - ஏனெனில்
நீ சரியான பாதையை தெரிந்து எடுத்து விட்டாய்
வெற்றி உனக்கு, தோல்வி எமக்கு.
சந்திப்போம் விரைவில்

உன் ஆசை மச்சாள்

- ஆனந்தி

எமது அன்பு மைத்துனி நந்தினி அக்கா தமது வாழ்க்கையில் 'உறவுகள்' மேம்பட கடைப்பிடித்த வழிமுறைகளிலிருந்து சில சிந்தனைகள்

- புன்முறுவல் பூத்த இன்முகத்தோடு யாவரையும் அன்புடன் வரவேற்றோம்.
- 'நிர்வாகம்' என்பது அடக்கி ஆழ்வதல்ல, அனைவரையும் அரவணைப்பது என்பதை வாழ்வில் கடைப்பிடிப்போம்.
- 'உதவி' என்பது ஓயாமல் சொல்லி திரிவதல்ல, ஒரு முறையாவது செய்து விடுவோம்.
- திருப்தியை விட உயந்த இன்பமில்லை என வாழ்வில் திருப்தி அடைவோம்.
- மன்னிப்பதை விட ஆற்றல் மிக்க ஆயுதமில்லை என்ற உண்மையை உணர்ந்து நடப்போம்.
- விட்டு கொடுத்து வாழப் பழகுவோம்.
அவரின் ஆத்ம சாந்தியடைய பிராத்திப்போம்.
- ராஜி, நாமகள்

அன்புச் சோதரியே ஆருயிரே நீ எங்கே

நுணாவில் பதியிலே
 நல்லதம்பி நாகேஸ் மடியிலே
 நலமே பிறந்து மழலை பொழிந்து
 குமரியாய் மலர்ந்து குத்து விளக்காய் பொலிந்தாய்
 நல்லதம்பி முத்து, வேலர் குடும்பத்திற்கோர் சொத்து
 நலங்காமல் குலுங்காமல் குடும்பக் கப்பலை
 நகர்த்திச் செல்லும் மாலுமி நீ
 அதிர்ஷ்டம் எங்களுக்கு, நீ மூத்த சகோதரியாய் அமைந்தது (2)
 அதிலும் பொலிவு, நீ தாய் ஸ்தானம் எடுத்தது.
 எத்தனை பேருக்கு வருமிந்த வாய்ப்பு
 சமையல் சாப்பாடு, பலகாரச்சூடு
 சபையோடு விருந்தோம்பல் சக்கரைபோல் உனக்கு
 நிதானம் உன் சிறப்பு நினைவில் நிற்குது உன் சிரிப்பு
 எதிலும் உனக்கு நிதானம் ஆனால் (2)
 இதற்கு மட்டும் ஏன் இந்த அவசரம் (2)
 ஏகாதசி திதி முடிவில் இறைவனடி சேர்ந்தாய்
 ஏங்கி நிற்கும் உன் இனசனம் மறந்தாய்
 ஏகாந்தம் அடைந்திடாய் என்றெண்ணி ஆறுகிறோம்
 எல்லாம் வல்ல இறையருள் வேண்டுகிறோம்.
 நீ தந்த அறிவுரை ஆயிரம்

நீ தந்த அன்புரை கோடிகோடி
நீ பூத்த புன்னகை என்றென்றும்
நீங்காமல் பதிந்திடும் எம் இதயம்

கோபம் கூட உன்னிடம் நிற்பதில்லை நீண்டநேரம்
கருணைக் கரம் நீட்ட தயக்கமில்லை எப்பொழுதும் - இத்
தூக்கம் மட்டும் உன்னிடம் - எப்படி
தயக்கமின்றி வந்து.
தவித்து நிற்கும் உன் உற்றம்
தெரியவில்லை உன் மனதில்

மாமியை இழந்து மனமுடைந்த குடும்பத்தை
மலைபோல் இருந்து வழிநடத்தினாய்
எந்தப் பெரிய கொண்டாட்டம் வந்தாலும்
ஏக்கம் இல்லை எங்களுக்கு - ஏனெனில்
எடுத்துச் செய்ய நீயிருந்தாய். நாமும்
அச்சம் இன்றி வாழ்ந்திருந்தோம்
எந்தப் பெரிய வெற்றிடம் - நீ
விட்டுச் சென்றாய் எம்மிடம் - அதை
ஈடு செய்ய எவ்வுயிரும் பிறக்கவில்லை இவ்வுலகில்

உன் அழகே எனது எளிமை
எத்தனை பொறுப்பு எத்தனை கடமை - அதை
எழிலாய் முடித்து வைப்பாய் - ஆனால்
எடுப்பு பிடிப்பு ஒன்றும் இல்லை - அதில்
ஆரவாரம் கிடையாது அகங்காரம் கிடையாது
அன்பு மட்டும் நிறைவாக
அமைந்திருக்கும் கடமையுடன்

எதிர்பார்ப்பு கிடையாது உன் மனதில்
கடமை ஒன்றே உன் கண்ணியம்
கலங்கி நிற்கும் உன் குடும்பத்தை
கண் திறப்பது பாராயோ
கவலை நீக்கி போராயோ

வேகுதே எம் நெஞ்சம்
வேதனையின் வெப்பத்தால்
சாடுகிறேன் மரணத்தை! எங்களை
வாட்டி எடுக்கும் அவலத்தை!

ஏங்கி நிற்கும் உன் சோதரி
- ராசாத்தி

எமது வாழ்க்கை எப்போது தொடங்கும் எப்பொழுது முடியும் யார் யார் வருவார், போவார் என்பது யாருக்கும் தெரியாது. இது உலக நியதி அதை யாராலும் மாற்ற முடியாது. எனது மைத்துனி 'நந்தினி ஸ்கந்தராசா' வின் பிரிவுத்துயர் நீங்காத சோகமாய் நிலைத்து, மாறாத ஏக்கத்தையும், எம் நெஞ்சில் ஆறாத வருவையும் ஆக்கிவிட்டது.

எனது குடும்பமே இப்படிக்கலங்கும் போது எனது உடன் பிறவா அன்பு தம்பி ஸ்கந்தராசாவின் நிலை எப்படியிருக்கும் என்று எழுத நான் படித்த தமிழில் வரிகளும் வாக்கியங்களும் பற்றாது/இல்லை.

புன்னகை அரசி பூமியை விட்டுபோய் விட்டார். சொந்தம் எப்போதும் தொடர்கதையாக உறவுகள் நிலைக்க வேண்டும் (Blood is thicker than water) உறவுகள் காலம் காலமாக சோந்தே இருக்க வேண்டும் என நினைத்து ஒரு பாலமாக இருந்து செயற்பட்ட எனது அன்பான மைத்துனியை இனி காணமுடியாது, பேசமுடியாது என எண்ணும் போதெல்லாம் ஒன்றுக்குமே கிறுங்காத என் நெஞ்சு தானாகவே நெகிழ்கிறது. கட்டிப்போட்டாலும் என் கண்கள் இரண்டிலும் இருந்து தானாகவே கண்ணீர் பெருகிறது. இது தான் பாசமா மனித நேயமா. இப்போது தான் நானும் உணர்கிறேன்.

எங்கிருந்தோ வந்தீர், எமது குடும்பத்துடன் மிகவும் அன்பாக பழகினீர் குறிப்பாக எனது மனைவியும் ஒன்றாக வேலை செய்யும் போது சினேகிதர் ஆகினீர்கள். குடும்பமாக, பிள்ளைகளுடன் விடுமுறைகளை கழித்தோம். (Disneyland Paris, Algarve, Portugal, Blackpool, Margate, as many other local places). இவை யாவும் மறக்க முடியாத "நீங்காத நினைவுகள்".

எம்மை எல்லோரையும் தவிக்கவிட்டு சொல்லாமல் போனது விதியின் முன்னால் மனிதன் ஒரு துரும்பாகிறான் என்ற உண்மையை உணர்த்துகிறது. 'எங்கிருந்தாலும் வாழ்க' முருகன் துணை

மைத்துனன்

- சிவஞானம்

எமதன்பு நந்தினி அக்கா

அக்காவாக இருந்தாலும் தாய் ஸ்தானம் ஏற்று

எம்மை கட்டி அரவணைத்து

உமது குடும்பத்தில் எம்மையும் ஒருவராகக் குறிப்பறிந்து

உதவிக்கரம் நீட்டுவீரே இனியாரை நாடுவோம்!

அழகழகாய் விதம்விதமாய் உடை, உணவு தந்து எம்மை

அலங்கரித்துப் பார்த்து மகிழ்ந்த நீர்

உங்கள் இறுதி யாத்திரைக்கு அலங்கரித்திட

அழைத்ததை என்னவென்பேன் அக்கா!

எப்படி மறப்பேன் அக்கா! தாய்நாட்டிலிருந்து

திரும்பி வந்த உடனேயே
விமானப் பயணக் களை மறந்து, ஓடோடி
என்னைப் பார்க்க வந்ததை
உம்மை வருத்தி மற்றவரை மகிழ்விக்கும் நீர்
சடுதியாய் நிரந்தரமாய் ஓய்வெடுக்க எண்ணிநீரோ!

நெஞ்சு பொறுக்குதில்லை அக்கா, பருந்து கோழிக் குஞ்சை
தூக்குவது போல், எமது கண்ணைக் கட்டி
காலனவன் கண்பொழுதில் அழைத்துச் சென்றதை,
ஆனாலும் அமைதி கொள்கிறோம் ஒரு துன்பமின்றி
இறைவனடி சேர்ந்ததை எண்ணி!

- கலாதேவி ஞானராஜா

Nanthini Machaal

Nandini Machchaal was a smile beauty, always a wonderful, graceful, and generous lady, and her passing left me filled with sadness and a deep sense of loss and shock. You were there for me willingly, unselfishly, and spontaneously. I will always be grateful.

I don't know how to put all my feelings on this page for Nanthini machaal! where do I start?

On the very first day I met Nanthini machaal I got butterflies, just as I realised she was probably nervous too; I said to myself, 'Hey, I am sure, she is going to judge me: whether I am a good person and whether we would get along'. Surprisingly Nanthini opened the door of 209 Kenton Lane with broad warm smile, as if she had known me forever. Little Sharm sat at a dining table near Chinna Kannan and looked curiously, cute Sara hid behind Nanthini's chair and was amused to see her uncle bringing a new aunty to her and tiny Sayan sat on Nanthin's lap. Skanda machaan quietly sat and observed us, eager to know more. The reason I mention this is because the atmosphere Nanthini machaal made on that unforgettable day, and all the days following this was so friendly. She loved to unite extended family, allowing new members to find it easy to mingle with her family.

I am glad to 'have received a WhatsApp message reading 'Happy Birthday to Vanasa' on the 19th June at 10.30 a.m., a few hours before

neither of us knew that your soul would join God. This final wish from you shows the generosity in your heart and its power. I will cherish this forever in my heart.

*Nanthini machaal taught us meaning of family reunions,
They are rare in busy lives, but she made them pure,
Birthdays, Anniversaries, and Christmas lunches, are full of fun,*

*Memorial days (திவசங்கள்), April full moon days (சித்திராப்
பெளர்ணமிகள்) and July blue moon days (ஆடி அமாவாசைகள்)
had made us spiritually minded.*

*Nanthini machaal led life with the practice of love,
adopted culture in tender words of gentleness,
In sorrow or in happiness a tender hand as a wife to Skanda,
Mother to daughters and son, loving mother-in-law & grandma to
grandchildren,
She was bearing the burden to share with patience & dignity,
And Nanthini machaal's soul attended glory in Heaven Rest.*

In Mahabaratha, Bhisma says: "Develop this attitude based on wisdom: I am alone. There is no one who is mine; nor do I belong to anyone. Even this body does not belong to me. These objects of the world are not mine; nor do they belong to others. Or, all things belong equally to all belongings. Therefore, there is no need for any mind to grieve over these"

I will always miss you dearly and incredibly.

You will be a bright star shining and smiling upon us. May your soul rest in peace.

With Loads of Love

Your Machaal Vanessa x

ரோஜா மலர் போன்ற மணம் கொண்ட அழகான பெரியம்மா!
உங்கள் அழகுக்கு வேறு யாரும் நிகர் இல்லை
உங்கள் அன்பும் அழகான சிரிப்பும் அறுசுவை உணவும்
என்றுமே எமை விட்டு அகலாது
பெரியம்மா என சொல்வதற்கு
ஏன் எமக்கு ஏமாற்றம் தந்தீரோ!

Rest in Peace

We Love You

- ஜீவிதன், சஞ்ஜி(Canada)

A few words about my dearest Perriamma

There are two moments in my life which I think best encapsulate Perriamma to me.

When I was 9 years old I had to live with the Skandarajah family by myself. Being young and away from my parents you can imagine how this would be a scary time for any child. Yet, I never felt unloved, neglected or like a burden. She treated me as her own child, with love and care. During those times, she was a second mother to me.

The next memorable time came from my work experience at the land registry. Any teenager going to their first work experience would be expected to be nervous as it most people first time going to work in a work environment. But by God's grace, as if I was being sent a guardian, there was a familiar face there. She took me under her wing, guided me, taught and looked after me. She made sure that my experience was enjoyable one, making sure there was no problems at all. I vividly remember talking to her colleagues, in which everyone spoke so highly of her; I remember saying in those times with a proud smile on my face that I was her nephew!

Perriamma maybe gone in person but she will never be forgotten as she is watching us from a better place.

From your loving nephew

- **Nithiyan**

Periamma was her literal translation. She was another mum to all of us. Every time I'd come to the house, she'd be busying herself with something for Periappa, Sharmila Akka, Sara Akka, Sayan or Vithu and Maya.

One thing I remember distinctly growing up, was a phrase close family used to describe me; "kadavul paathi miruham paathi." One minute I'd be bending over backwards to help and the next I would be passionately arguing for something, to which someone would say "sariya Periamma maathiri." It was always funny to me that this was intended as condemnation, when all I saw it as was PRAISE. Periamma was one of the realest aunts I knew. She was fearless in her honesty and justness. Periamma looked only to her belief and what she felt was right or wrong, regardless of "cultural stigma" or "stereotypical norms." She stuck by her guns and gave her thoughts unfiltered and true.

Periamma was her happiest, as we all know, surrounded by family. Abimaya & Vithushnan are like my little anti-depressants. Seeing them would just turn my week around. It was like she could sense this. She read and understood this and as soon as I'd come in, she would offer me food and drink with a smile on her face (she knew I would raid the fridge in minutes anyway or see what Periamma delicacies she had made), then usher me in calling on both Vithu and Maya. I'd occasionally catch her over my shoulder laughing at me clowning with the kids, calling me the children's entertainer which always made me laugh.

She was a constant reminder of two things in life:

- Despite social pressures & expectations, stick to your morals & beliefs. Stand up for what you believe is right & do not be afraid to say if something is not right...be FEARLESS.
- And two, something I saw first-hand over the last few days. Despite arguments and disagreements, surround yourself with laughter, love and family.

Someone once said, "*the greatest comedy often comes from the greatest pain.*" For someone who would crack a joke then laugh at it with a big Periamma smile on her face, without waiting for a response, I hope we use this time to remember the moments with her which

made us laugh and the reminder she gave us, that we are all supported by the unconditional love of our family. She lived, a true example of this.

Periamma we love you and miss you. You're in our hearts always, your smile in our minds and your presence surrounds us forever. I know you are watching over us with that Periamma smile.

Lots of love,
Dharini - (Niece)

Although we didn't get to see Nanthini Mami that often, the feeling of knowing her and being comfortable around her came naturally as we saw the brother and sister like relationship she has with our dad. Whenever she rang from England, we saw the big smile on his face, eager to chat with his cousin. We have fond memories of her visits and seeing her in Kala mami's kitchen laughing with her sisters and cousins. She was always so joyful and right at home with her Canadian family and we will miss her dearly.

With love,
Sarnia & Prameena Vijayakumar
Nieces – Canada

Mami..

We are greeted by a head popping out the side of the door: the zealous Vithu, who then quickly scurries away towards the kitchen. We can hear the undulating hum of the aunties and uncles accompanied by loud slaps to their thighs and the giggles of the Kenton girls. As we step foot into the kitchen we are cocooned by warm air that is tinged with the aromatic concoction of what could only be Mami's delicious home-made food.

Mami peers over the tops of her spectacles that sits on the bridge of her nose. Her wispy hair is clasped back into a bronze coloured clip. She juggles numerous tasks with Vithu binding up to her side. A beaming smile slowly grows on Mami's pleasant face as two dimples emerge "hello darlings, how are you?" she says with a soft pat to our shoulders.

We see Mami as the glue that bound this large family together. She cared for all our cousins, as each is her own child. Not only our cousins, but also our aunts and uncles too. From nursing us back to health with her home-made stringhoppers and sarukku curries, to topping up the parents' wine glasses at family get-togethers. We will always remember our car rides together whenever Mami picked us up from school and our chats about university and work. Whenever we visited she would always call Diveena to sit by her: "Hello Nages teacher!" was the usual greeting. Mami would then go on to liken her features to her mother's as she gently held Diveena's hand.

Her hospitality: One of her many wonderful traits. Her selflessness. Offering a helping hand, without a need to let a single word slip through your lips. Composed. Caring. Compassionate. Her beaming smile. Not one to forget. One that would warm us all inside and bring about a strong sense of familiarity. We know that we are certain to be taken care of, safe in her warm embrace. Mami's sweet smile and caring nature touched our hearts. The smile is a jewel of human life, one that she wore with grace and generosity. We hope that since her passing we can reserve a space in our hearts to reflect Mami's gracious nature and actions in our own.

...The evening draws to a close, edging into the early hours of the morning. We see Mami sitting in the sun lounge with a glass of wine at hand, smiling through the next topic of the heated debate amongst the parents, often making jokes. As we say our goodbyes she stands and gives us a kiss on each cheek and a warm, comforting embrace: "Bye darlings, see you soon, study hard." Little did we know that this time soon would be far too long...

You rise above the clouds as your wings lead you to God; guiding us from above, forever in our hearts and gifting us with eternal, precious memories.

Your loving nieces,
Praveena, Madura and Diveena

A tribute to my Periamma

Your golden heart stopped beating and your tired face was put to bed, but our words of farewell remain unspoken and our goodbyes are left unsaid; For you went away without warning down the path that he led and though it broke our hearts to lose you, you did not go alone, for part of us went with you the day god called you home.

Periamma was precious. There was never a dull moment when she was around, her sense of humour was the life to any party and her beaming smile and pleasant poise would brighten up your day.

She was kind, compassionate and caring with a selfless spirit who always put others before herself. She toiled tirelessly for those she loved, no task was ever difficult and no mission was ever impossible; a true superhero.

As they say, "a pure thought from a pure heart is better than any mantra". Similarly, periamma saw the good in every person and wanted only the best for all of us, constantly supporting us in everything we do.

She was my well-wisher; the first person to congratulate me on an achievement no matter how big or small it may have been, the first person to wish me on my birthday and the first person to come running when a helping hand is needed.

Periamma is truly irreplaceable and will forever be my inspiration and although she is gone in person her memories remain, where she continues to live on in our hearts forever.

- *Vithiya (Niece)*

எனது அன்பு பெரியம்மா

எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது.
எது நடக்கிறதோ அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
எது நடக்கிவிருக்கிறதோ அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.

இதன் அர்த்தம் எனக்கும் புரியவில்லை பலரிடம் கேட்டும்
ஆனால் அதை எழிய முறையில் புரியவைத்தீர்கள்.
இப்போ அதை அனுபவ பூர்வமாக உணர்கிறேன்.

பெரியம்மா எல்லோரையும் சந்தோசமாக வைத்திருந்து
நீங்களும் சிரித்த முகத்துடன் எல்லோரிடமும்
அவரவர் வயதுக்கேற்ற விதத்தில் இறங்கி வந்து
அறிவுரை கூறும் தன்மை உங்களுக்கே உரியது.

என்னையும் சயன் அண்ணா மாதிரியே உங்கள்
பிள்ளையாகவே கருதுவீர்கள் இது சயனண்ணா
பெயருக்கும் எனது பெயருக்கும் இடையில் இருந்த
ஒரு எழுத்து வித்தியாசத்தினால் இருக்கலாம்.

என்னை ஒருபொழுதும் விடமாட்டீர்கள் உணவு தவறாமல்
மிகவும் அக்கறையாகவும் அன்பு கனிவுடன்
மிகவும் சுவையான உணவு தருவீர்கள்
அதனால் எனக்கு மறுக்க முடிவதில்லை எப்பொழுதும்
உங்கள் கையால் உணவு சாப்பிடுவேன்.

எனது படிப்பு குழம்பக் கூடாது என்று இறுதியில்
உங்கள் வீட்டிலேயே என்னைத் தங்கவைத்து
நான் எப்பொழுதெல்லாம் Maths + Physics இல்
கஸ்டப்படுகிறேனோ அப்பொழுதெல்லாம் நேரகாலம்
பார்க்காது என்னுடனே கூட இருந்து
சேர்ந்து நீங்களும் விடை எழுதி என்னை
ஊக்குவித்ததினால் தான் நான் இப்பொழுது
Mechanical Engineering இல் சேரமுடிந்தது.
இதை உங்கள் ஆசீர்வாதத்துடன் தொடர்வேன்.

எப்பொழுதும் நாங்கள் சந்தோசமாக இருக்க
வேண்டும் என்பதற்காக எங்களுக்கு கஸ்ட், துன்பங்களை
உணர்த்தி வாழ்க்கையின் அர்த்தத்தைப் புரிய வைத்து
எங்களுடன் சேர்ந்து சிரித்து மகிழ்ந்து இருப்பீர்கள்.
என்றும் உங்கள் வழிகாட்டலை தொடர்ந்து கடைப்பிடிப்பேன்.

அன்புடன்

ஜயன் ஞானராஜா

Periamma Poem

I thought I saw her face today,
In the sparkle of the morning sun.
And then I heard the angels say,
"Her job on earth is done."

For days and days, I can see you smile,
You lived to love and love you did.
No star above shines as bright as you,
Your food and love is with what I grew.

Our lives are empty without you here,
But from you I learnt, live life without fear.
I have no doubt why God chose you,
He wanted someone to make him smile too.

You would pat me on my shoulder,
And say "everything will be okay,
Live life to the fullest don't regret any day."

So I put my hands together and I pray to god,
to keep that warm smile on her face
Let her happiness rain over the world filling it with grace.

A beacon of light, shining bright in the sky
watching above us, never too late to say goodbye

but for now, until we meet again,
I'll cherish our wonderful moments until then,

I will deeply miss you Periamma
You were an example for everyone
The angels were right
Your Job on earth is truly done.

From your loving Nephew Tharangan

For a Special aunt

I didn't know you that well, However I did learn from you the importance of education. Thank you for your words of encouragement.
You will be truly missed...

- **Jeremiah Thayan Gibbins** (*Nephew*)
Canada

Periamma was one the most caring loving and pure natured person I know. She's looked after us and is one of the reasons our families are so close. As well as my perriamma was very funny and we all had many memories of laughter with her because she was the kind of person who inspired so many moments of pure joy in our lives.

I remember going to her house every Christmas where she would make most of the amazing dinner and her famous prawn mash potatoes and we don't know what we'll do without her in the years to come. She worked so hard to make those days special for all of us and always made sure we had all eaten before she even thought about sitting down. She didn't care that we were growing up she made sure every Christmas was just if not more special than the last. When she went away to Sri Lanka or India she never failed to bring back each of us a gift that we would treasure.

I feel blessed for knowing such an amazing woman and lucky for having such an incredible Periamma. I will always be grateful for 18 years of magical Christmases, touching gifts and her hugs.

Tivahari - (*Niece*)

I will miss you. Even though I did not know you that well.
I knew the moment I met you for the first time that
your heart filled with love, warmth, and care.
I will deeply miss you...
Rest in peace

- **Janae Tharmarai** (*Niece*) Canada

**Chavakachcheri Drieberg College
Old Students & Teachers Association – United Kingdom**

77 Paxford Road, Wembley, Middlesex HA0 3RJ

யா/ சாவகச்சேரி முறிபேக் கல்லூரி

பழைய மாணவர் ஆசிரியர் சங்கம் - ஊக்கிய கிராச்சியம்

Patron

Mr N Jeyakumaran
Principal Drieberg College

Co-Patrons

Mr A K Sabapathipillai
Mrs S Kangatharan
Mr S Paramasamy
Mr N Arunasalam
Dr T Selvarajah
Mrs C Kiruba Gandhi
Mr S Sivohayam
Mrs S Sathasvam
Mr K Maheswaran

President

Mr K Sabaratnam
Tel: 07957 319318

Vice President

Mr P Athupathesalan
Tel: 07958 571591

Secretary

Miss Jenny Ganesh
Tel: 07956 156784

Assistant Secretary

Mrs Bavane Balaramah
Tel: 0794 4398032

Treasurer

Mr C Ravichelvam
Tel: 07758 612588

Assistant Treasurer

Mr P Kumarathasan
Tel: 07886 603076

Committee Members

Mr S Nanthakumar
Mr K Balarajah
Mr S. Sriharan
Mr T Muthunthan
Mr K Dinesh
Mr C Raveendran
Mr V Sivakumar
Mrs V Muthunthan
Mrs P Satharanimthan
Mr K Pirakalathan
Mrs W Raveendran
Mr S Subramaniam
Mr S Thavaratnam
Mr K Suthesh
Mr V Thayaparan

International Co-ordinator

Dr A Puvinathan

Auditor

Haran & Co

அயரர் நுந்தினி அக்காவின் நீங்காத நினைவுகள்

அன்பின் அணிகலனாம்
பண்பின் திருவூவாய்
பொறுப்பையின் சிகரமாம்
உறவுகளுக்கெல்லாம் அரட்சியாம்
ஒளிவிரிய எங்கள்
கண்களைய விளக்கு - இன்று
கண்ணாமல் மோனத்தினால்
கனல் நீராக
கலைநீர்த் தளங்கள்
கணவுகள்

யா/சாவகச்சேரி முறிபேக்கல்லூரிகளின்
பழைய மாணவர்கள் ஆசிரியர் சங்கத்தின்
பிரித்தானியாக் கிளையின்
பிரிக்கமூடியாத
ஆலமத்தின் ஆரம்பகாலத்து
ஆணியே ஒன்று
அறுத்தது கண்டு
அதிரிந்தது அணைத்து
நெஞ்சங்களும்
இன்று!

கல்லூரியின் நினைவுகளால்
அல்லும் பகலும் - அதன்
வளர்ச்சிக்காக உழைத்து
கடல் கடந்து வந்த பின்பும்
உடல் வலிக்க உழைத்தவரே
மேதினியில் மேன்மையுடன்
வாழ்வாங்கு வாழ்த்திக்குந்த
கருவை உள்ளம் கொண்ட
நுந்தினி அக்கா நீங்கள்!
காலஹை கதைப்பேசி
கண்ணாமல் மோனரோ
வேதனையால் வாருகின்றோம்
வெள்ளை மணத்தேவையை
வீதி எங்கும் தேடுகின்றோம்
சாவகச்சேரி மகள் சாந்த குணத்தேவியவர்
மீண்டும் வழமாட்டாத
மீளாத தாய்மெலும்
மேன்மை நிலை அடைந்து விட்டாள்
அக்காவின் ஆத்மா
சாந்தியடைய
ஆண்டவனை வேண்டி நிற்கும்.

யா/ சாவகச்சேரி முறிபேக் கல்லூரி

பழைய மாணவர் ஆசிரியர் சங்கம் - ஊக்கிய கிராச்சியம் DOSTA-UK

Tribute to late Nanthini from colleagues at HM Land Registry, Harrow

Our dear friend and colleague, Nanthini has been taken away from us prematurely in her life. Words can hardly express our sadness and the feeling of a vacuum created by her loss.

When in February 2010, HMLR closed its doors Nanthini opted for early retirement at the age of 53, like most of us did. However, we maintained constant touch on the telephone and a group of us regularly met at one of our homes for a chat and a bite. We then realised she was living her life to the full. Wherever Nanthini was, she always gave her full attention to the job in hand. Nanthini was well loved and admired by everyone at work, no matter what grade. She will always be remembered for the tasty snacks she regularly brought us for tea-time. Nanthini had a very warm, generous and courageous heart and always with a smile.

Nanthini's illness was sudden and brief. She was very proud of her family and always spoke of their achievements.

We will miss her sweet smile and mourn her greatly.

May she rest in peace.

Thank you message

We express our sincere thanks and deep gratitude to all our relatives and friends for your gracious presence; and all your expression of sympathy, words of comfort, messages of condolences, and the floral tributes, as well as to all those who helped in numerous ways, on this sad occasion of our bereavement.

*From
Skandarajah, Sharmila & Saththees, Sara,
Sayan and Vithushnan & Abimaya*

